

[1968 ஆகஸ்ட் 19]

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIAN : I introduce the Bill.

MR. DEPUTY SPEAKER : The Bill is introduced.

7. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான முதலாவது துணை நிதிநிலை அறிக்கை
மீது பொது விவாதம்

* THIRU M. WILLIAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, with regard to the Demands for Grants for Further Expenditure, I wish to offer a few remarks. Firstly, I will deal with the Education Demand. Nearly a crore of rupees is asked for for expenditure under this Head. Of course, very many schools have been opened and very many schools have been upgraded. Though much progress has been made in the matter of education, the pupils and the public still suffer due to several hardships experienced in the matter of school buildings in which the students are to study. Recently, due to the heavy rains in the Kanyakumari district a number of primary schools have fallen down. Similarly a few middle schools and also one or two high schools have fallen down. As a result of that the pupils and the teaching staff were exposed to rain and sun and for a few days the imparting of education was stopped in the schools. The Deputy Inspectors and the District Education Officers were rather indifferent and they did not go to the affected places. They did not make sufficient enquiry and they did not take any steps to replace the fallen buildings and so much so, some of the buildings which have fallen down remain in the same state and no structures—either temporary or permanent—have been put up in those places. So, the people there are facing a lot of difficulties due to rain and also sun. Representations have been made to the District Educational authorities and they did not care to take any steps in that direction and therefore I would request the Hon. Minister to spend some time on this matter and issue necessary instructions so that the schools which have fallen down are replaced and semi-permanent or permanent structures are erected there.

Now, I want to refer to one of the high schools in Karungal, about which representations have been made both when the Congress Party was in power and when this Government came to power. It is a very big school and its strength is about 2,000 and still there is no semi-permanent or permanent building for that high school. In the recent examinations, that school stood first in the district and in spite of that the request of the public has not been heeded and they are exposed to rain and heat. In this connection, I want to point out that a certain amount has been allotted for this purpose but the construction of the main building has not yet begun. So also in regard to another high school in Kollengode, people are experiencing the same hardships. In order to have effective control over the District Education Officers and the Deputy Inspectors, I think the post of a Chief Education Officer

1968 ஆகஸ்ட் 19]

[Thiru M. William]

for the Kanyakumari district is absolutely essential. Now the Chief Education Officer has to look after the Kanyakumari and the Tirunelveli districts. But since compulsory primary education was introduced in the Kanyakumari district as early as 1946, a number of high schools, middle schools and primary schools are located in each and every village. In view of the large number of schools in the Kanyakumari district, the post of a Chief Education Officer is highly necessary to effectively administer the department there. I think the Hon. Minister will consider the aspect of the matter and see that a separate Chief Education Officer is posted for the Kanyakumari district which is highly advanced in the matter of education.

Then with regard to Irrigation Demand, of course certain amounts are set apart for maintenance and repair works. Several representations regarding the Neyyar Left Bank Channel have been made. That work was ill-conceived and ill-executed. Though originally a sum of Rs. 12 lakhs was set apart for that work, it culminated in about Rs. 22 lakhs but still the work remains in an almost hopeless condition. Several branches of the main channels are always silted up due to soil erosion and so much so there is no smooth flow of water and the ryots who have taken loans from the taluk office and the Agriculture Department are not able to pay them back in view of the fact that they are not able to cultivate their lands in time due to obstructions here and there due to soil erosion, which have not been attended to in time. Also in some places breaches had taken place and in some other places water remained stagnant and there was no free flow and so much so a large part of the area still remains uncultivated though there is plenty of water in the dam and in the channel. So, I request the Hon. Minister to kindly consider this aspect of the matter and see that whenever there is soil erosion or obstruction, that must be immediately attended to and the hardships of the people should be relieved.

As regards transport, during the last budget discussion mention was made about the hardships experienced by the travelling public and the conductors in the matter of giving changes for the coins given by them. For instance, for a 22-paise ticket, the travelling public may give a 25-paise coin and the conductor may not have sufficient small coins to give the changes. So a view was expressed that the rates might be rounded off and the rate of 22-paise might be reduced to 20-paise or increased to 25-paise. But in the Kanyakumari district, immediately after the last Budget session was over, all of a sudden the rate of 22-paise was increased to 40-paise instead of reducing it to 20-paise or increasing it to 20-paise. This works a great hardship to the travelling public. Besides that, the travelling public have to pay 10-paise in the case of a particular bus and 20-paise in the case of another bus plying in the same route, and for the same distance. So, I request the Hon. Minister to see that a uniform rate is introduced in all the buses plying in the same route.

[Thiru M. William]

[1968 ஆகஸ்ட் 19]

முற்
பகல்
11-00

We understand that some new posts are being created in some departments. In the matter of filling up these new posts, those persons who have been ousted from some other departments should be given preference. But that is not being done and their claims are not being considered. New persons are being recruited for those posts. There is the case of 'Fieldmen'. They have been working in the community blocks and some of them have put in three to seven years of service. They have been ousted from service. Several of them are married and have children and family depending on them. Without bestowing any thought on their welfare, 500 of them have been ousted. They have all given a memorandum to Government and the Hon. Chief Minister, detailing their hardship and grievances. Some of these persons are qualified to become bus conductors. But their applications are not being considered. Even the employment Officer is not prepared to send their names even though they are qualified. In spite of instruction by the Collector, the Employment Officer says he will adhere to the priority fixed by Government. May I therefore request that Government may issue instructions saying that even though the names of these people have been subsequently registered their names should be given priority in the matter of filling up new posts. If such directive is given from the Government, I am sure most of these persons who have been ousted could be re-employed.

Similarly there is the case of bus conductors. Hundreds of them have been interviewed about six months ago; yet postings have not been given. They are remaining outside without being appointed. Their grievances may be looked into by this Government. I request that proper steps may be taken to remedy their grievances.

* திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு நமது மன்றத்தில் 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான முதலாவது துணை நிதிநிலை அறிக்கைமீது விவாதம் நடைபெற்று வருகிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பொது விவாதம் 1 மணிக்குள் முடிந்துவிட வேண்டும். அதன் பின்னர் வாக்கெடுப்பு ஆரம்பிக்கப்படும். உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஐந்து நிமிடங்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி. குறிப்பாக விவசாயத்திற்கு முதலிடம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் 2 ஆயிரம் குழாய் கிணறுகளும், ஆயிரம் வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளும் வெட்ட வேண்டுமென்று வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு உறுதுணையாக 50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பருவமழை சரியாக

1968 ஆகஸ்ட் 19]

[திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

இல்லாத காரணத்தால் எங்கள் பகுதி பாதிக்கப்பட்டு, விவசாயத்தில் சிற்சில தொந்தரவுகள் ஏற்பட்டு விவசாயிகள் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சிறுபாசனத்தைப் பொறுத்தவரையில், பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் நன்முறையில் கவனம் செலுத்தி வருகிறார். கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகள் எல்லோரும் திருப்திப்படக்கூடிய அளவில் ஏரிகள், குளங்கள், குட்டைகள் மராமத்து செய்யப்பட்டு விட்டன. ஒன்றிரண்டு இடங்களில் வேலை துவங்காமல் இருக்குமானால் அவைகளும் இந்நேரத்திற்குள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும். இதன் காரணமாக கிராமப்புற விவசாய மக்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். பெரிய நீர்த்தேக்கங்களும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, அவைகளுக்கும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

அதே நேரத்தில், தொழிற்சாலைப்பற்றி இதிலே விரிவாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. இன்றைக்கு இருக்கிற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கக்கூடிய அளவில் தொழிற்சாலைகள் வளரவில்லையென்று எல்லோரும் கருதுகிறார்கள். தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால் எங்கு பார்த்தாலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருந்து வருகிறது. இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டிலே தொழிற்சாலைகளுக்கு இன்னும் சிரத்தை காட்டியிருந்தால், நலமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் வெள்ளைக் களிமண் அதிக அளவில் கிடைக்கிறது. அதைக் கொண்டு ஏதாவது தொழிற்சாலை அமையாதா என்று அப்பகுதி மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆகவே, இதை அமைச்சர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மேலும், சில இடங்களில் சுமார் 200 அடிக்கும் கீழே சுத்தமான கருப்பு நிலக்கரி இருப்பதாக கிணறு வெட்டப் போனவர்கள் கூறுகிறார்கள். இது அரசாங்கத்திற்குத் தெரிந்தால், அந்தப் பகுதிகளை அரசாங்கமே கைப்பற்றிக் கொள்ளும் என்று பயந்து, அதை வெளியே சொல்லிக் கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் அந்தப் பகுதிகளைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து, அங்கு நிலக்கரி கிடைக்கிறதா, அதனால் அரசுக்கு ஆதாயம் உண்டா, அப்பகுதி மக்களுக்கு பாதகம் இல்லாமல் அதை பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியுமா என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இலங்கையிலிருந்து ஏராளமான அளவில் தமிழர்கள் தாயகம் திரும்புகிறார்கள். ஏராளமான அளவில் தமிழர்கள் திரும்புகிறார்கள் என்றால், அவர்களுடைய கணக்கு என்ன? அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வசதிகள் செய்து தர முடியுமா என்பது பற்றி நான் சங்கடப்படுகிறேன். இலங்கையிலிருந்து திரும்பும் மக்களின் புனர் வாழ்வுக்காக பத்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், அவர்கள் இலங்கையில் என்ன தொழில்களைச் செய்து வந்தார்களோ, அந்த மாதிரியான தொழில்களில் அவர்களை ஈடுபடுத்த வேண்டும். தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்தவர்களுக்கு, நமது

[திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

[1968 ஆகஸ்ட் 19]

மாநிலத்திலுள்ள தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை கொடுத்துத் தர வேண்டும். விவசாயம் செய்து வந்தவர்களை, விவசாயப் பகுதிகளில் குடியேற்ற வேண்டும். தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்தவர்களை தொழிற்சாலையுள்ள பகுதிகளில் குடியேற்ற வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இலங்கையில் செய்துவந்த தொழிலை மேற்கொண்டு, தங்கள் வாழ்க்கையை அவர்கள் செம்மைப்படுத்திக் கொள்ள முடியும். தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்பவர்களை விவசாயப் பகுதியிலும், விவசாயம் செய்து வந்தவர்களை தொழிற்சாலைப் பகுதிகளிலும், தொழில் செய்பவர்களை தேயிலைத் தோட்டப் பகுதிகளிலும் மாற்றி மாற்றி குடியமர்த்தினால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை சீர்கெட்டுவிடும். அவர்களுடைய தொழில் முறை மாறாத வகையில் அரசு தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. ந. தருமலிங்கம் தலைமை)

அடுத்தபடியாக, கல்வியிலே எவ்வளவோ செலவு செய்தும், இன்னும் பற்றாக்குறை இருந்து வருகிறது. குறிப்பாக ஆதிதிராவிட மாணவர்களுக்கு தரப்பட வேண்டிய வசதிகள் இன்னும் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. சுமார் 200 பேர்கள் கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் கல்லூரி மாணவர் விடுதியில் சேருவதற்கு இடமில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். இதுபற்றி அமைச்சர்களிடம் கேட்டபொழுது, “ஒதுக்கப்பட்ட பணம் இவ்வளவுதான், அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டியதையெல்லாம் கொடுத்தாகி விட்டது. இனிமேலும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து ஏதாவது மானியம் வந்தால்தான் மேலும் கொடுக்க முடியும் நம்முடைய மாநிலத்தின் நிதிநிலையை வைத்துச் சமாளிக்க முடியாமல் நாங்களும் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்” என்று கூறினார்கள். ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து மத்திய சர்க்காரிடம் அணுகி மேலும் நிதி உதவி பெற்று அரிஜன மாணவர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, உணவு விடுதியில் இடமில்லாமல் கஷ்டப்படும் மாணவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய அமைச்சர்கள் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விடுதியிலே இடம் கிடைக்காவிட்டாலும் வேறு இடத்தில் தங்கி படிக்கலாம் என்று பார்த்தால் அவர்களுக்கு சர்க்கார் உதவி நிதி கிடைக்காது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு என்ன வழி வகைகள் செய்யப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அதையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து—நெருக்கடியான நிலைமை இருந்தாலும் அதற்கு ஒரு நல்ல முடிவு கண்டால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றே ஒன்று. எனது தொகுதியில் உயர்நிலைப் பள்ளியைத் துவக்க வேண்டும் என்பதற்கு—இரண்டாண்டுகள் ஆகிவிட்டன, அமைச்சர் அவர்கள் வந்து கல்நாட்டு விழா

1968 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

செய்து, ஒன்பதாவது வகுப்பு வரை இந்த ஆண்டு திறக்க வழி செய்த போதிலும்—6, 7, 8 வகுப்புகளைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று பஞ்சாயத்தில் தீர்மானம் போட்டார்கள். காலதாமதமானாலும் ஒரு வகுப்புத் திறக்கப்பட்டது. அந்த தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு 2 மாதங்களாகின்றன. நானும் மேலதிகாரிகளிடம் நடந்து நடந்து சங்கடப்பட்டு விட்டேன் என்ன காரணமோ தாமதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். டைரெக்டர் ஆபீசில் கேட்டால் அந்த பேப்பரை செக்டரேரியட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். இங்கே வந்து கேட்டால் இன்னமும் எதுவும் வரவில்லை என்கிறார்கள். இடையில் எந்த இடத்தில்தான் வைப்பார்களோ தெரியாது. 1967-க்கு முன்பு இருந்த அரசாங்கத்தை மக்களெல்லாம் மாற்ற வேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்து மாற்றி விட்டார்கள். அரசாங்கம் மாற்றிறே தவிர அதிகாரிகள் மாறியதாகத் தெரியவில்லை. அரசாங்க அதிகாரிகள் மாற்றப்பட வேண்டுமென்று நான் கருதவில்லை. அவர்கள் மனம் மாறினாலே போதும். தயவு செய்து அதிகாரிகளை அமைச்சர்கள் அழைத்து “நீங்கள் உங்களது பழைய மனப்போக்கை மாற்றிக் கொள்ளுங்கள். உடனுக்குடன் மக்களுக்கு நல்லது செய்கிற காரியங்களைச் செய்யுங்கள்” என்று சொல்லியாக வேண்டும். எங்கள் தொகுதி ஹைஸ்கூல் சம்பந்தமான விஷயத்திலும் சீக்கிரமாக உத்தரவிட வேண்டும். இல்லையென்றால் நாம் எவ்வளவுதான் நன்மை செய்தும் கூட அதிகாரிகளின் இந்தப் போக்கினால் மக்கள் மனம் சங்கடம் அடைந்து வருகிறது. ஆகவே இதற்கான வழிவகைகளைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : தலைவர் அவர்களே, துணை மானியக் கோரிக்கையை ஓரளவு வரவேற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் செழிப்பான பகுதிகளுக்கே அதிகம் செழிப்புச் செய்யும் வகையில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக ஆழ்க்கிணறுத் திட்டம், பம்புசெட்டுகள் என்று தஞ்சை மாவட்டத்திற்கே அதிக நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் என்னுடைய ஜில்லா பின் தங்கிய ஜில்லா அந்தப் பகுதியை வளம் செய்வதற்கு ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் குறிப்பாக ஒரே ஒரு இடத்தில்தான் நான் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பார்க்க முடிகிறது. அதுவும் ப்ரொக்யூர்மெண்டு விஷயத்தில், ஸ்மக்லிங் பிரிவேஷன் விஷயத்தில் எங்கள் ஜில்லா அதிகம் இடம் பெற்றிருக்கிறது. குறிப்பாக 6-வது பக்கத்தில்

Additional staff for five checkpoints in Tiruchirappalli and Ramanathapuram districts to control movement out of Thanjavur District.

என்று காணப்படுகிறது. இராமநாதபுரம் ஜில்லா தஞ்சை பார்ட்ரையும், திருச்சி பார்ட்ரையும் தொட்டு நிற்கிறது. இது மிக வறண்ட பிரதேசம். விளைச்சல் அதிகம் இல்லை. சாப்பாட்டிற்கு

[திரு. சா. மெய்யப்பன்] [1968 ஆகஸ்ட் 19]

மற்ற இடங்களில் இருந்துதான் அரிசி வரவேண்டியிருக்கிறது. இருந்தும் தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களில் இருந்து அரிசி கடத்தப்படுவதைத் தடுக்க செக்போஸ்டு பார்டர்களில் அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆயினும் புதுவயல், தேவகோட்டைக்கு அருகில் உள்ள மண்டலக்கோட்டை இங்கெல்லாம் விவசாயிகள் தங்களுடைய தானியத்தைத் தலையில் எடுத்து வந்து விற்க வருகிறபோது கூட—இவை தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருந்து கடத்தப்பட்டது என்பதாகப் பிடித்து தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். வழக்குகள் போடுகிறார்கள். இது பற்றி சட்டமன்றத்தில் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தும் கூட இன்னும் பல வழக்குகள் நடக்கின்றன. வழக்குகள் என்று போடுகிறபோது வேண்டிய அரண்கள் தேடிக்கொண்டே வழக்குகள் போடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக கோர்ட்டிக்குப் போகிறபோது

We are not governed by moral things, we are governed by legal things.

என்று அவர்கள் சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த நிலைமையினால் பொதுமக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். தலைச்சுமையாகக் கொண்டு வருகிறவன் தன்னுடைய ஜீவனத்திற்காகக் கொண்டு வருகிறான். சைக்கிளில் கொண்டு வருகிறவன் தன் குடும்ப ஜீவனத்திற்காகக் கொண்டு வருகிறான். அதிலும் வண்டியில் கொண்டு வருகிறவர்கள் தன்னுடைய வண்டியையும், மாட்டையும் என்னுடையது அல்ல என்று விட்டுவிட்டு ஓடிவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. தஞ்சாவூரில் இருந்து வந்தால் பிடிக்கட்டும். ஆனால் புதுவயல், மண்டலக்கோட்டை ஆகிய பகுதிகளிலேயே வைத்திருக்கிற ஸ்மக்கிளிங் தடுப்பு அதிகாரிகள் இப்படி உள்ளூர்காரர்களுக்கே தொந்தரவு கொடுக்கிற அநியாயத்தைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதன் காரணமாக இன்றைக்கு கையில் உள்ள கொஞ்ச தானியத்தை விற்றுக்கூட வேளாண்மைச் செலவுக்கு பணம் சம்பாதித்துக்கொள்ள முடியாத நிலை இருக்கிறது. கண்டிரோல்கள் எல்லாவற்றையுமே எடுத்து விடவேண்டும் என்கிற நிலையில்—இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட கெடுபிடிகள் இருப்பதையாவது குறைக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கேட்டிருக்கிற கோரிக்கையில் செக் போஸ்டு களை இன்னும் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்பது ஒன்றாகும். செக் போஸ்டுகளை விரிவு படுத்திப் பயன் இல்லை. இன்றைக்கு லாரிகளில் கொண்டு போகப்படுபவை போய்க்கொண்டுதான் இருக்கின்றன. ஒன்றிரண்டு லாரிகள் வேண்டுமானால் பிடிக்கப்படுகின்றன. போஸ்டுகளை விரிவுபடுத்துவது என்பது பயனற்றது என்று அதுவும் கண்டிரோலைத் தளர்த்தவேண்டிய நிலைமையில் செக் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். **Employment of staff for the Government Godowns in Ramanathapuram district**

1968 ஆகஸ்ட் 19]

[திரு. சா. மெய்யப்பன்]

என்று அடுத்து இருக்கிறது. இது மிகவும் முக்கியம். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் விளைவு அதிகமாயில்லை. அரசாங்கம் தான் கொள்முதல் செய்து அங்கே விநியோகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே கோடவுன்களில் இருக்கும் சரக்கை நல்ல முறையில் பாதுகாப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறபோதே, வருகின்ற அரிசியின் தரத்தையும் கவனிக்கின்ற அதிகாரிகளைப் போட்டு நல்ல தரமான அரிசி சப்ளை செய்ய வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து மாநில காவல்படை முதலியவைகளை விஸ்தரிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவை எல்லாம் நாட்டின் அமைதியைக் காப்பதற்கு வேண்டும் என்றாலும் நல்ல முறையில் அவர்கள் கண்காணிக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின்மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில்—எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள்—அது மிகவும் பிற்போக்கான மாவட்டம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இப்பொழுது மக்களுக்கு முக்கியமாக வேண்டியது உணவுதான். அந்த மாவட்டத்தில் முக்கியமாக பூரீவில்லிபுத்தூர், சாத்தூர் தாலுக்காக்களைப் பொறுத்தவரையில் பஞ்சப் பிரதேசமாகச் சிபாரிசு செய்யப்பட்டு கலெக்டர் மூலமாகக் கீழ் அதிகாரிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே 12 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு ஒரு யூனிட்டிக்கு, 1,200 கிராம் அரிசி போடப்பட்டது. அதை 1,000 கிராமாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். 1,200 கிராம் கொடுத்தாலும் மூன்று நாட்களுக்குக்கூட அது போதாத நிலைமைதான் இருந்தது. அதையும் குறைத்த பிறகு அது 2 நாட்களுக்குக்கூட போதாத, ஜீவனம் செய்யமுடியாத இக்கட்டான நிலைமை இருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும். அந்த நிலைமையைப் பற்றி கலெக்டர் அவர்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் எடுத்துச் சொன்னாலும்கூட தமிழ்நாட்டில் உள்ள நிலைமையிலே கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் பக்கத்தில் உள்ள மாநிலங்களுக்கு தமிழ்நாட்டிலிருந்து அரிசி அனுப்பப்படுகிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே குறைக்கப்படவில்லை, அங்கேயெல்லாம் 1,200 கிராம் என்ற அளவிலேதான் போடப்படுகிறது, ஸ்டேட்ஸ் கோ மெயின்டெயின் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மோசமான நிலைமைதான் இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால் பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கக்கூடிய இடங்களிலே எல்லாம் கலெக்டர் மூலமாக முறையாக நல்ல விதத்திலே பொதுமான அளவுக்கு அரிசி போடக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும் என்பதுதான். அரிசிக்குப் பதிலாக கோதுமையையும், மற்றப் பண்டங்களையும் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள்.

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1968 ஆகஸ்ட் 19]

மைதாவை எடுத்துக்கொண்டால் அதிக நாள் மைதாவை வைத்திருந்தால் அது கெட்டுவிடுகிறது. சோளத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள், அதைச் சாப்பிடுவதற்கு கூட ஆள் கிடையாது, மாடுகள் கூட தின்னமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே உடனடியாக பஞ்சத்தில் அடிபட்டிருக்கிற இடங்களில் எல்லாம் விளைச்சல் இல்லாத இடங்களில் எல்லாம் கடைகளின் மூலமாக உணவுப் பண்டங்களை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒரு சிறு விஷயத்தை இந்த நேரத்திலே தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஆஸ்பத்திரி கட்டுவது சம்பந்தமாக சிங்கம்புனரி ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்காக வசூல் நடக்கிறது, அங்கே ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்ட வேண்டியது தான், செய்யக் கூடாது என்ற அபிப்பிராயத்தில் நான் இல்லை. அந்த ஆஸ்பத்திரிக் காக மாநிலம் முழுவதிலும் அங்கங்கே உள்ள அதிகாரிகள், கூட்டுறவு அதிகாரிகள், டி.சி.டி.ஓ., ஏ.சி.டி.ஓ., இவர்கள் எல்லாம் பிரஷர் கொடுத்து வாங்கக் கூடிய நிலைமையைக் காண்கிறோம். இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். ராஜபாளையம் ஜனத்தொகை அதிகமான இடம். அங்கேயும் ஒரு ஆஸ்பத்திரி ஆரம்பிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமானதாகும். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலேயே ராஜபாளையத்தில்தான் ஜனத் தொகை அதிகம். சிங்கம்புனரிக்குப் பக்கத்தில் திருப்பத்தூரில் எல்லாம் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே இல்லை. எங்களைப் போன்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் அது கஷ்டமாக இருக்கிறது. நம்முடைய ஊரில் ஆஸ்பத்திரி இல்லை யென்று. அமைச்சர் அவர்கள் அதிகாரிகளிடத்திலே நல்ல விதமாகச் சொல்லவேண்டும். வீவரஸ் சொஸைடிகளில் காமன் பண்டிசுருந்து 500, 600 கொடுக்கவேண்டுமென்று டி.ஆர். பிரஸ் பண்ணிச் சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் எல்லோரும் மாநில ரீதியிலே அவர்களே நேரில் சென்று வசூல் களைச் செய்து ஆஸ்பத்திரிகளை விரிவுபடுத்துவதற்காக நிதியைச் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு, அதன் பிறகு எங்கெங்கே ஆஸ்பத்திரி வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் கட்ட ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு சில இடங்களுக்கு மட்டும் அதிகமான கவனத்தைச் செலுத்திவிட்டு, சில இடங்களிலே கவனம் செலுத்த வில்லை என்ற நிலைமை வரக்கூடாது, அந்தப் பெயர் சர்க்காருக்கு வரக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நெசவாளர்களுடைய பிரச்சினை மிக முக்கியமான பிரச்சினை யாக இருக்கிறது. நெசவாளர்கள் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சர்க்காரிலிருந்து கடன் கொடுப்பதால் தற்காலிக மாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. நிரந்தரமான நிவாரணம் அவர்களுக்கு இன்னும் கிடைக்கவில்லை. அரசாங்கத்தினிடத்திலே முறையிட்டு அவர்களும் முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலே மத்திய சர்க்கார் அதிகமான கவனம் செலுத்தவில்லை

1968 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

என்ற நிலைமையில், மனிதாபிமான கண்ணோட்டத்தோடு இந்தப் பிரச்சினையைப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிதி நிலைமையைப் பொறுத்து—நிதி நிலைமை சரியாக இல்லாத நிலையில் இருந்தாலும்கூட—செய்ய முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்று அமைச்சர்கள் சொல்லக்கூடாது. நிதி நிலைமை அவ்விதம் இருந்தாலும்கூட, மனிதர்கள் வாழவேண்டும், என்ற மனிதாபிமான பிரச்சினையாக எடுத்துக்கொண்டு பரிகாரம் தேட முற்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகரசபைகளைப் பார்ப்போமானால் அநேகமாக நிதி நிலை சரியாக இல்லை, அதிகமாக வேண்டுமென்று எல்லோரும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய சர்க்காரிலிருந்து நிதி வரவில்லை, மாநில சர்க்காரும் முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது என்று அரசாங்கம் சொல்லியிருக்கிறது. அதேபோல் நகரசபைகளும் சொல்ல முடியும், நகரசபைகளின் அதிகாரம் எல்லாம் மாநில சர்க்காரின் கையில் இருக்கின்றன, அதிகமாக உதவிசெய்ய வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் சொல்லலாம், ஆனால் அது அழகல்ல. ஆகவே நகரசபைகளுக்கும் சர்க்கார் தலையிட்டு—எப்படி மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்து கிறார்களோ, அதேபோன்று—அதிகாரங்களைப் பரவலாக நகரசபைகளுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று, நான் ஒரு நகரசபைத் தலைவர் என்ற முறையில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தி விபத்து சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்டால், நிவாரணம் அளிக்கும்பொழுது சர்க்கார்தான் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. எங்களுக்கும் அந்த வகையில் அதிகாரம் அளிக்க வேண்டும். வருமானம் உள்ள நகரசபைகள் எல்லாவற்றிற்கும் அதிகாரங்கள் அளிக்கலாம், அவை கடன் கொடுக்கலாம், வீடு கட்டிக் கொடுக்கலாம். இதிலேயும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான துணை மானியக் கோரிக்கையின்பேரிலே பேசுகின்ற வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். துணை மானியக் கோரிக்கையின் மூலம் செலவுக்கு 6 கோடியே 30 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே பெரும்பகுதி அரசாங்கச் சிப்பந்திகளுக்கு என்ற முறையிலும், ஆசிரியர்களுக்கு என்ற முறையிலும் அலவன்ஸ் கொடுக்கின்ற முறையிலே திட்டங்கள் எடுத்துக்கொண்டதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இன்னொரு பிரச்சினையை நான் இந்த நேரத்தில் அரசின் கவனத் திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கோவை மாவட்டத்திலே மூடப்பட்ட ஆலைகளை அரசு ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்ற முடிவை—ஏற்கனவே, போன மே மாதத்திலே 27 ஆம் தேதியன்று

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1968 ஆகஸ்ட் 19]

முதலமைச்சர் அவர்களிடம் பேசும்பொழுது, தனியார்கள் ஆலைகளை நடத்த முடியாது என்று சொல்லி முடிவிடுகின்ற நிலைமையில் அரசாங்கமே அவற்றினை எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க—முதலமைச்சர் அவர்கள் சரியென்று ஒத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் துணை மானியக் கோரிக்கையிலே ஆலைகளை எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்றால் மத்திய அரசும் மாநில அரசும் பாதிப் பாதி பணங்களைப் போட்டு நடத்தலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதற்காக இந்த துணை மானியக் கோரிக்கையில் பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. அதனாலே, இந்த ஆலைகளை எப்படி அரசு எடுத்து நடத்தப் போகிறது என்ற கேள்விக்கு அரசு பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல ஆலைகளை மூடிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. சம்பளம் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அரசு உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வில்லையானால், மிகப் பயங்கரமான விளைவுகள் எங்கள் ஜில்லாவில் ஏற்படும் என்பதை அரசுக்கு உணர்த்த விரும்புகிறேன். இதிலே காலதாமதப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதால், பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுடைய குடும்பங்கள் நாசமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. போன பட்ஜெட் கூட்டத்தின்போது கூட, இந்தப் பிரச்சினையிலே அரசு மாறுதல் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். அரசு நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதுவரை ஒரு சில கோரிக்கைகளை ஏற்று கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களே தவிர, வேறு ஒன்றும் செய்யவில்லை. இந்தப் பிரச்சினைக்கு உடனடியாக ஒரு தீர்வை அரசு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் பல்லடம் பகுதியில் குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினையே பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. கிணறு வெட்டினாலும் தண்ணீர் இல்லையென்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினைக்குக்கூட நம்மால் தீர்வு காண முடியாவிட்டால் பொதுமக்கள் என்ன செய்வார்கள்? இதிலே அவசரமான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக அங்கே பருவ மழை கிடையாது. அதன் காரணமாக விவசாயம் செய்ய முடியவில்லை. அதைப் பஞ்சப் பிரதேசமாகப் பிரகடனப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டோம். அதற்கு, பஞ்சப் பிரதேசமாகப் பிரகடனம் செய்ய முடியாது, வரிகளை வசூலிப்பதை மட்டுந்தான் ஒத்தி வைக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு அதைவிடக் கடினமான நிலைமை ஏற்பட்டு கொஞ்சநஞ்சம் கூட விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலைமையில் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மக்களுக்கு முன் நடவடிக்கையாக ஏதாவது வேலை வாய்ப்புத் தருவதற்கு அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

1968 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

அங்கு சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதில் அரசு கவனம் செலுத்துவதாகவும், பொய் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்குத் தமிழகத்தில் வழிவகைகள் கிடையாது என்றும் சொல்லப்பட்டது. பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு விரும்புகிறேன். குந்தா நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை மேலும் விரிவு இன்னும் தமிழகத்தில் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று நான்கூறு படுத்துவதன் மூலம் அந்தப் பிரதேசத்தில் 50,000 ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்த முடியும். குந்தா நீர்த் தேக்கத்தில் இருந்து அதிகமாக வெளியே வரும் நீரை குளம் குட்டைகளில் தேக்கும் நிலைமையை அரசு ஏற்படுத்தினால், குடி தண்ணீர் பிரச்சினை, விவசாயத்திற்குத் தேவையான தண்ணீர்ப் பிரச்சினை ஆகியவற்றைத் தீர்க்க முடியும். நம்முடைய அரசு பெரிய அளவு மனது வைத்து நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இந்தத் திட்டத்தைச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

எங்கள் தாலுகாவில் 60, 70-க்கு மேற்பட்ட குட்டைகளைத் துப்புரவு செய்து ஆழப்படுத்துவதற்காக எஸ்டிமேட் தயார் செய்தும் பணம் ஒதுக்கப்படாமல் வேலை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக அந்த நிலைமையில் இருக்கிறது. அதற்கு உடனடியாகப் பணம் ஒதுக்கி அந்தக் குளம் குட்டைகளைத் துப்புரவு செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

கூட்டுறவு பாங்குகளில் கடன் வாங்குவதற்கு பங்குத் தொகையாக நூற்றுக்கு 20 ரூபாய் கட்டச் சொல்லுகிறார்கள். ஐயாயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால், ஆயிரம் ரூபாய் பங்குத் தொகையாக செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகள் இந்த அளவுக்கு அதிகமான பங்குத் தொகையைச் செலுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்தப் பங்குத் தொகையைக் குறைக்கும் மார்க்கத்தை அரசு ஆராய வேண்டும். கடந்த இரண்டு ஆண்டு ஆண்டுகளாகப் பருவ மழை இல்லாததால், சர்க்காருடைய கடன் வசூலைப் போன ஆண்டு தள்ளி வைத்தது மாதிரி, இந்த ஆண்டும் தள்ளி வைக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

தஞ்சாவூரில் சர்க்கார் கடன்களை வசூல் செய்வதாக அறிகிறேன். அவர்கள் கையில் காசு இல்லாத நேரம் இது. அவர்கள் சொசைடியில் வாங்கிய கடனைக் கட்டிவிட்டார்களானால், விவசாயத்திற்குச் செலவு செய்யப் பணம் இருக்காது. ஆகவே, கட்டாயப்படுத்தி வசூல் செய்வதை நிறுத்தி குருவை விளைச்சல் வந்ததற்குப் பிறகு வசூல் செய்யும் ஏற்பாட்டை மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் விவசாயிகள் கையில் பணம் இருக்கும். அதைச் செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவை தாலுகாவில் மக்கள் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் மிகவும் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய வகையில் குளம், குட்டைகள்

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1968 ஆகஸ்ட் 19]

வேலைகளை எடுத்துக் கொண்டால் நல்லது. P.W.D.-ல் கேட்டால் பணம் இல்லையென்று கூறுகிறார்கள். அந்த வேலைகளை மேற்கொள்வதற்கான பணத்தை அரசாங்கம் உடனடியாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்தமைக்காக நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது என் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்புத் தந்தமைக்காக நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். ஒரு ஆட்சி இயந்திரம் செம்மையாக இயங்குவதற்கு அரசுத் துறையில் பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகள் எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை உணர்ந்த இந்த அரசு அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை முழுமையாக உயர்த்தாவிட்டாலும், மத்திய அரசு பணியாளர்கள் வாங்குகின்ற படி அளவுக்கு ஓரளவு சம்பப்படுத்த வேண்டுமென்ற முறையில் படியை உயர்த்தியதன் காரணமாக நடப்பு ஆண்டில் 2 கோடி 80 லட்சம் ரூபாயை அந்த இனத்தில் ஒதுக்கியிருப்பது, இந்தத் தமிழக அரசு, அரசு ஊழியர்கள் மீது எவ்வளவு பாசம் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுவதாக இருக்கிறது.

அடுத்து, பாசனத்திற்காக, கல்லணை கால்வாய், காவிரிப் பாசனங்களை விரிவாக்க 26 லட்சம் ரூபாயை அரசு ஒதுக்கியிருக்கிறது. தஞ்சைச் சீமையும் அதன் மண் வளமும் தமிழகத்திற்கு அதிகமான நெல் உற்பத்தியைத் தருகிறது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு 26 லட்சம் ரூபாயை நடப்பு ஆண்டில் செலவு செய்வதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே விவசாயிகள், கோயிலிலே இறைவனைப் பார்த்தாலும் பார்க்கலாம், உரத்தைப் பார்க்க முடியாது என்ற நிலையிலே இருந்தார்கள். ஆனால் இன்று உரம் கடை வீதியில் இருக்கும் கத்திரிக்காயைப் போல் வீதியிலே எங்கு பார்த்தாலும் உரத்தைப் பார்க்கிறார்கள். அந்த அளவு உரம் உழவர்கள் கையில் கிடைக்கின்ற அளவுக்கு புதிய அரசு தெளிவான வரையறைகளை வகுத்து விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கச் செய்திருக்கிறது என்பதை பற்றி விவசாய மக்கள் மிகவும் பெருமைப்படுகிறார்கள்.

சென்னையிலுள்ள எண்ணெய் தாய்மைப்படுத்தும் ஆலையைப் பற்றி அதிகமான அக்கறை கொண்டு அதற்கும் நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். முன்னாலே உறுப்பினர்கள் சொன்னது போல் இலங்கையிலே மனிதர்களாக இருந்தவர்கள், தமிழர்களாக இருந்தவர்கள், இலங்கை அரசால் அகதிகளாக அனுப்பப்படுகிறார்கள். அந்த அகதிகளின் வாழ்வு வளம் பெற வேண்டுமென்ற முறையில் பத்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த பத்து லட்சம் ரூபாய் போதுமானதுதான் என்ற வினாவை எழுப்புகின்ற போது மத்திய அரசைத்தான் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏற்கனவே பொருளாதார நிலை சீர்குலைவு பெற்ற நேரத்தில், புதிய அரசு பொறுப்பேற்று இருக்கிறது. அதற்குப்

1968 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. பெ. மலைச்சாமி]

பின்னாலே இத்தகைய அகதிகளைத் தமிழக அரசு அணைத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு நிலைகளையும் பார்த்து மத்திய அரசு இலங்கையில் இருந்து வருகிற அகதிகளின் வாழ்க்கைக்கான செலவுகளின் முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்று அவர்களுக்கு மறு வாழ்வு கொடுப்பதற்கான முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புஞ்சைக்கு வரி இல்லையென்று சென்ற ஆண்டு தமிழக அரசு அறிவித்தது. அந்தப் புஞ்சையிலே ஆயிரம், ஆயிரத்து ஐதாறு என்று தென்னை மரங்களை நட்டு இரண்டாயிரம் ரூபாய் அளவுக்கு வருமானத்தை பெறுகிறார்கள். ஆகவே, புதிய அரசு தென்னை மரங்களுக்கு ஒரு மரத்திற்கு 25 காசு வீதம் வரி விதித்து வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோன்று மா மரம், புளிய மரம் போன்று பலன் தரும் மரங்கள் புஞ்சை நிலங்களில் இருந்தால், அந்த மரங்களுக்கும் மரம் ஒன்றுக்கு 25 காசு வீதம் வரியாக வருலிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், ஒரு ஊருக்கு ஒரு திரைப்பட அரங்குதான் இருக்க வேண்டுமென்ற நிலையை மாற்றவேண்டும். ஒரு மைலுக்குள் இரண்டு திரைப்படக் கொட்டகைகள் இருக்கக் கூடாது என்ற சட்டத்தை மாற்றியமைக்கவேண்டும். ஒரு ஊருக்கு எவ்வளவு திரைப்படக் கொட்டகைகள் வேண்டுமென்றாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம், நாலைந்து கொட்டகைகள் வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற உரிமையை பொது மக்களுக்கு வழங்க வேண்டும். யார் கேட்டாலும், எவர் கேட்டாலும் “திரைப்பட அரங்கா”, எடுத்துக்கொள் என்ற நிலையை புது அரசு உருவாக்க வேண்டும். அதேபோன்று போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்கினாலும், எவ்வளவு பஸ்கள் வேண்டுமானாலும் ஒரு வழித்தடத்தில் செல்லலாம் என்ற நிலையையும் உருவாக்க வேண்டும். அதனால் அரசுக்கும் அதிக வருவாய் கிடைக்கும். ஆகவே இதுபற்றி சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தரிசு நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு ஏழை விவசாயி தரிசு நிலம் வேண்டுமென்று கேட்டால், அவர்களுக்குப்பின்னா, நாட்டாண்மைக்காரர் இவர்களிடம் சென்று இன்னல்பட்டு அந்நிலத்தின் எண்ணைப் பெற்று அதை தாசில் தாரிடம் கொடுக்க தாசில்தார் இந்த எண்ணுள்ள சர்வே நிலத்தை இவருக்கு வழங்கலாமா என்று அதை ஊராட்சித் தலைவருக்கு அனுப்புகிறார். அந்தத் தலைவருக்கும் அந்த ஏழை விவசாயிக்கும் ஏதாவது தகராறு இருக்கும், ஆகவே அந்த ஊராட்சித் தலைவர் இவருக்கு பட்டா உரிமை வழங்கக் கூடாது என்று கூறிவிடுகிறார். ஆகவே நான் சொல்வது என்னவென்றால், தொகுதிவாரியாக எவ்வளவு ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றனவென்று ஒரு கணக்கு எடுத்து அதுபற்றிய விளக்கத்தை அந்தந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும். உங்கள் தொகுதியில் ஐம்பது அல்லது நூறு ஏக்கர் தரிசு நிலம் இருக்

[திரு. பெ. மலைச்சாமி] [1968 ஆகஸ்ட் 19]

கிறது, இந்தத் தரிசு நிலங்களை உங்கள் தொகுதியிலுள்ள ஏழை மக்களுக்குப் பட்டா வழங்கும் அதிகாரத்தை உங்களுக்கே கொடுக்கிறோம் என்ற உரிமையை சட்டமன்ற அங்கத்தினர் களுக்கு இந்த அரசு வழங்கவேண்டும். அப்படி வழங்கினால் ஏழை எளிய மக்கள் கிராம அதிகாரிகளிடம் சென்று கஷ்டப்படுவதோ அல்லது அதிகாரிகளிடம் சென்று அலைவதோ இல்லாத நிலை ஏற்படும். என் தொகுதியில் வைகை, பெரியாறு தண்ணீர் பாய்கிறது. ஆனால் தண்ணீர் பாய்கிற குளங்களை வெட்ட திட்ட இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். கடந்த வாரம் மதிப்பிற்குரிய சட்ட அமைச்சரோடு ஒரு மகாநாடு நடத்தினோம். அதில் பெரியாறு சம்பந்தப்பட்ட பொறியாளர் அவர்கள் சொன்னது, தண்ணீர் பாய்ச்ச அதிகாரம் முக்கிறது, ஆனால் குளங்கள் வெட்டுவதற்கு எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லையென்று சொன்னார்கள். குளங்கள் வெட்டுவதற்கு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அரசு ஏதாவது செய்யுமானால்தான் எங்களால் வெட்ட முடியும் என்று சொன்னார்கள். ஆக, கிட்டத்தட்ட 820 குளங்கள் உடனடியாக வெட்டி ஆழப்படுத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன, அவைகளை வெட்டி ஆழப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். புன்செய்க்கு தண்டத் தீர்வை அதிகமாகப் போடுகிறார்கள். அங்கு நெல்லைத் தவிர வேறு எதுவும் பயிரிடமுடியாது. வாய்க்கால் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தி நீ நெல்லா பயிரிடுகிறாய் என்று, சாதாரணமாக ஏக்கருக்கு 20 ரூபாய் வரி போட்டால் புன்செய்யில் நெல் விளைவித்தால் ஏக்கருக்கு ரூ. 120 போடுகிறார்கள். கடந்த ஆண்டு என் தொகுதியில் அட்டம்பட்டி, தும்பம்பட்டி, கொடுக்கம் பட்டி ஆகிய இடங்களில் ரூ. 40,000-க்கு மேல் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அதை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலூர் மருத்துவமனைதான் எங்கள் பகுதியிலுள்ள தலைமை மருத்துவ மனை. அங்கு ரத்த சேமிப்பிற்கான வசதிகள், வெளியிடங்களிலிருந்து நோயாளிகள் வந்து வைத்திய வசதி பெற்றுக்கொள்வதற்கான வைத்திய வசதிகள் போன்றவற்றிற்கு கட்டட வசதி இல்லை. அதற்குப் பக்கத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளியிருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை இந்த மருத்துவ மனைக்கு ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலூர் நகரம் அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட நகரம். அங்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று முன்னு லிருந்த அமைச்சர்கள் கூட முயன்றிருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப் பட்டேன். ஆனால் அந்த முயற்சி நடைபெறவில்லை. ஆகவே பாலாறு அல்லது வைகையிலிருந்து குடிதண்ணீர் திட்டத்தை மேலூருக்கு அவசியம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தத்துணை மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இதில், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு தஞ்சாவூர்

1968 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

ஆரிலுள்ள தனியார் மின்நிலையத்தை அரசாங்கம் கையகப்படுத்த வேண்டுமென்ற திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அடுத்தபடியாக, இன்று ஸ்தலஸ்தாபன ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோரது பஞ்சப்படியை உயர்த்தி அவர்களுக்கு அதிக ஊதியம் கொடுக்க திட்டமிட்டிருப்பதையும் நான் பாராட்டுகிறேன். அதேநேரத்தில் பொதுவாக கிராமப் புறங்களில் நடக்கும் போலீஸ் நடவடிக்கைகள் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நொச்சிக்குளம் என்ற கிராமத்தில் விவசாயிகள் மத்தியில் ஏற்பட்ட நிலத் தகராறில் போலீஸ் அவசியமாகத் தலையிட்டது. அங்கு மூன்று நான்கு விவசாயிகளைப் போலீஸ் அடித்து துன்புறுத்தியது மட்டுமல்லாமல், துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்து ஒருவர் இறந்திருக்கிறார். மறுநாள் அந்தக் கிராமத்திற்குப் போலீஸ் ஒரு படைபுடன் சென்று சாதாரண ஹரிஜன விவசாயிகள் மீதும், மற்ற விவசாயிகள் மீதும் கடுமையான தாக்குதலை நடத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த விவசாயிகள் வைத்திருந்த நெல், அரிசி இவற்றைக் கொள்ளை அடித்துச் சென்றது மட்டுமல்லாமல், கோழிகள், இரண்டு கிடா இவற்றையும் அடித்துச் சென்று விட்டார்கள். இதுபற்றி தகவல் கொடுக்கப்பட்டு, எல்லாக் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும் அதுபற்றி விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னதன் பேரில் அந்த லில்லாவைச் சேர்ந்த ரெவின்யூ அதிகாரி ஒருவர் விசாரணை செய்வதற்காக அங்கு முகாம் இட்டார்கள். அந்த நேரத்தில் சாட்சி சொல்லக் கூட ஊரில் ஆள் இல்லை. சாட்சி சொல்லக்கூட அவர்கள் பயந்தார்கள். பயந்து சென்ற அவர்களை நாங்கள் கண்டு சாட்சி சொல்ல வாருங்கள் என்றால் அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். காரணம், சாட்சி சொன்னால் பின்னர் போலீஸார் நீ சாராயம் வைத்திருந்தாய் என்று சொல்லி கேஸ் போட்டு அடித்து நொறுக்கிவிடுவார்களோ என்ற பயம் அவர்களுக்கு. போலீஸ் செய்யும் அடக்குமுறைகளைப் பற்றி அதிகாரிகளிடத்தில் சொல்வதற்குக் கூட அவர்கள் பயந்துபோயிருக்கிறார்கள். இந்நிலை பலயிடங்களில் இருக்கின்றன. கயத்தாரில் ஒரு கொலைக் கேஸ் சம்பந்தமாக விசாரணை நடக்கக்கூடிய காலத்தில் சாட்சி சொல்ல மறுத்த ஒருவரை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்து கடுமையாகத் தாக்கி அதனால் அவர் இறந்து விட்டதாகச் சொல்லப்பட்ட புகார்கள் உள்ளன. பஞ்சாயத்து தலைவர் முதல் கொண்டு, பஞ்சாயத்து போர்ட் தீர்மானம் போட்டும், பொது மக்கள் மகஜர் கொடுத்தும் கூட அந்தச் சப் இன்ஸ்பெக்டரை மாற்றாமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் அங்கு இருப்பதால் நடந்ததை சாட்சிகள் சொல்ல முடியாமல் இருக்கிறது என்று கூறியும் அவர் மாற்றப்படவில்லை. அப்படி நடந்ததைப் பற்றி சாட்சி சொல்லக்கூட மக்கள் பயப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரிச் சம்பவங்கள் எல்லாம் இந்த அரசுக்கு ஒரு கெட்ட பெயரை ஏற்படுத்தும். முன்னால் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் இருந்தன போன்று குடிசைகள் பிடித்து எறியப்பட்டாலும், என்ன சாரிவ செய்தாலும் அதைப் பற்றி சாட்சிகூட சொல்லமுடியவில்லை.

1968 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

என்ற நிலை தொடர்ந்து இருப்பது வேதனைக்குரியது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் எங்கும் நடக்காமலும், நடந்த இடங்களில் விசாரணை செய்து சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலில் அப்படிப்பட்டவர்களை அங்கிருந்து மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். எனது வட்டாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் கோவில்பட்டி வட்டாரத்தில் தொடர்ந்து மூன்று நான்கு ஆண்டுகளாக பருவமழை பொய்த்திருப்பதினாலும், சமீபத்தில் இந்த ஓராண்டு காலத்தில் அங்குள்ள விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயப் பொருள்களின் விலைகள் தலைகீழாக வீழ்ச்சியடைந்திருப்பதாலும் அங்குள்ள விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதை நான் சொல்லும்போது விலைகளை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்கிறேனே என்று நினைக்கலாம். நான் சொல்வது, எங்கள் பகுதியில் பிரதானமாக விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்கள், பருத்தி, மிளகாய் வத்தல், மல்லி, நிலக்கடலை போன்றவையாகும். இவைகளின் விலைகளில் திடீரென்று இந்த ஆண்டு வீழ்ச்சியடைந்திருப்பதால் உற்பத்திச் செலவுக்குக் கட்டுபடியாகாமல் சர்க்காரிடம் வாங்கிய கடன்கள், மற்ற வேவாதேவிக்காரர்களிடம் வாங்கிய கடன்கள் இவற்றைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாமல் இந்த ஆண்டு விவசாயம் செய்ய யாரிடம் கடன் வாங்குவது, விவசாயம் எப்படிச் செய்வது என்ற சிக்கலுக்கு ஆட்பட்டிருக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், போன வருஷத்திற்கு முந்திய வருஷங்களிலே மிளகாய் வற்றல் 600, 700, 800 ரூபாய் வரை இருந்தது. போன வருஷம் 100 ரூபாய், 120 ரூபாயாகக் குறைந்து விட்டது. போன வருஷம் விலை அதிகமாகக் கிடைக்க வேண்டுமென்று கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஈடு வைத்தார்கள். அதை இந்த ஆண்டு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள ஈடுவைத்திருந்த பத்து குவிண்டலுடன் மேலும் 10 குவிண்டல் இந்த ஆண்டு மிளகாய் வத்தலையும் விற்றுத்தான் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. விலைகளெல்லாம் முன்பு இருந்ததை விட தலைகீழாக விழுந்து விட்டன. ஆனால் அவர்கள் விற்று முடிந்தவுடன் மறுபடியும் உயர்ந்துவிட்டது. இம்மாதிரி அந்த வட்டாரத்திலே, மானம் பார்த்த பூமியிலே உள்ள விவசாயிகளுக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் போக்கி, நியாயமாக அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பங்கு கிடைக்கும் வகையில் செய்ய அரசாங்கம் ஏதாவது யோசனை செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் உழைப்பின் பலனை அவர்கள் அனுபவிக்காமல் இடையிலேயுள்ள யாரோ அனுபவிக்கிறார்கள். உழைத்த அவர்கள் விற்கும்பொழுது 60 ரூபாய்க்குத்தான் விற்க முடிகிறது. ஆனால் அதையே அவர்கள் திரும்ப வாங்கும்பொழுது 200 ரூபாய் ஆகிவிடுகிறது. அதனால் வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்களுக்கும் நியாயம் கிடைக்கவில்லை, உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்களுக்கும் நியாயம் கிடைக்கவில்லை. இடையிலேயிருப்பவர்களுக்குத்தான் அது லாபகரமாக ஆகி விடுகிறது. இந்த நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்

1968 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கொள்ளுகின்றேன். இது விஷயமாக அந்தப் பொருள்களுக்கு ஒரு நியாயமான குறைந்தபட்ச விலைகளை நிர்ணயித்து அதற்கு மேலே போகாமலும், குறைந்து போகாமலும் பார்த்துக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கிணறுகள் வெட்ட பல கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கடன்களை வாங்கி வெட்டக்கூடிய நேரத்தில், விவசாயிகள் வெட்டி முடிக்க சில நாட்கள் காலதாமதமாகக் கூடும். குறிப்பிட்ட ஒரு மாத காலத்தில் பார்க்கக் கூடிய நேரத்தில் காலதாமதமாகியிருந்தால் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் முடிக்கவில்லை என்று கூறி மானியம் இல்லை என்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுத்த கடனை கிணறு வெட்டுவதற்காகவே விவசாயிகள் செலவு செய்திருந்தாலும்கூட அதை உடனே திரும்பச் செலுத்த வேண்டுமென்று டிமாண்ட் நோட்டீஸ் அனுப்பிவிடுகிறார்கள். எந்த நோக்கத்திற்காகக் கடன் கொடுக்கப்பட்டதோ, அந்த நோக்கத்திற்காக பணம் செலவு செய்யப்பட்டிருந்தாலும் கூட, குறிப்பிட்ட காலத்தில் ரிப்போர்ட் அனுப்பவில்லை என்பதாலும், பத்து நாட்களுக்குப் பின்பு வேலை முடிக்கப்படுகிறது என்பதாலும் மானியம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது, மேலும் 10 வருஷ தவணைக்கு என்று வாங்கியிருப்பதை உடனே திரும்பக் கடன் வேண்டுமென்றும் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறது. அதுமாதிரி யில்லாமல், கிணறு வெட்டுவதற்குக் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆனாலும் கூட அதைச் செய்து முடித்திருந்தால் மானியம் கிடைக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல், கடனையும் எத்தனை தவணைகளில் செலுத்த வேண்டுமென்றிருக்கிறதோ, அத்தனை தவணைகளில் தான் வருவிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. என். துரை பாண்டியன் : தலைவரவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டு முதல் துணை மதிப்பீடுகள் மேல் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

துணை மதிப்பீடு 6 கோடியே 40 இலட்சம் ரூபாய். ஆனால் கடந்த பட்ஜெட்டில் அல்து உபரி பட்ஜெட் என்று ஆளும் கட்சியினர் பெருமிதமாகச் சொல்லி வந்தார்கள், பொதுமக்களும் அதை வரவேற்றார்கள். ஆனால் திடீரென்று இப்பொழுது பஞ்சம் வரவில்லை, வெள்ளம் உருவாகவில்லை, தீ விபத்துக்கள் பெரும்பாலும் வழக்கம்போல் நடந்தது அல்லாமல் புதிதாக ஒன்றும் நடக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் திரைப்படத்திற்காகவும், வழக்கமாகவுள்ள நிலைமைக்காகவும் 6 கோடியே 40 இலட்சம் ரூபாய்க்கு புதியதாக மதிப்பீடு வந்திருக்கிறது. இவைகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து முன்னதாகவே பட்ஜெட்டில் சேர்த்திருந்தால், அது உபரி பட்ஜெட்டாக இருந்திருக்க முடியாது. ஆகவே, ஒரு சில மாதங்களுக்குள் இதிலும் ஒரு வித்தையைக் காட்டும் முறையில் இந்தத் துணை மதிப்பீடு இருக்கின்றது. குறிப்பாக வேதாகமத்தில் சொல்வது போல், “உள்ளவனிடத்தில் கொடுக்கப்படும், இல்லாதவனிடத்தில் உள்ளதை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்”

[திரு. என். துரைபாண்டியன்] [1968 ஆகஸ்ட் 19]

என்றபடி தென்னாற்காடு, செங்கற்பட்டு, தஞ்சை ஆகிய செழிப்பாக உள்ள ஜில்லாக்களுக்கு அதிக மானியம் ஒதுக்கப்படுகிறது. இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, வடார்க்காடு ஜில்லாக்களில் கிணற்றில்லாந்து தண்ணீரை எடுத்து கஷ்டப்பட்டு விவசாயிகள் உழைக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகையுமருப்பதாக இந்த பட்ஜெட்டில் காணப்படவில்லை. குறிப்பாக எனது மாவட்டம், திருநெல்வேலி மாவட்டம். தெற்கே ஒதுங்கியிருப்பதுபோலவே, இந்த அரசாங்கமும் ஒதுக்கியிருக்கிறது.

எங்கள் ஜில்லாவில், அடைமான பாங்கிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு அதிகக் கடன் கிடைக்க வாய்ப்பு, வசதி செய்ததாக அரசாங்கம், நமது தமிழக அரசு பெருமை பாராட்டுகிறது. ஆனால், நமது அமைச்சர்களுக்குத் தெரியும், இந்த அரசு வந்த நான் முதலிலிருந்து, அந்தப் பாங்குகள் வைக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து, இதுவரையிலும் அந்தக் கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லையென்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல முடியும். இராமநாதபுரம், நாங்குனேரி, வள்ளியூர் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் டிராக்டர்கள் வாங்கக்கூட பணம் இல்லை. உண்மையிலேயே நினைத்திருந்தால், திரைப்படத்திற்கு ஒரு இலட்சத்து 10 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுப்பதை சில டிராக்டர்கள் வாங்க ஒதுக்கீடு செய்யலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கொழும்புலிலிருந்து வரும் அகதிகளுக்குத் துணை மதிப்பீட்டில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. அது இன்று ஏற்பட்ட பிரச்சினை அல்ல, அன்றே உள்ள பிரச்சினை. இதைத் துணை மதிப்பீட்டில் போடுவது சரியல்ல. இது மக்களை ஏமாற்றுவதற்குத்தான் என்று சொல்ல முடியுமே தவிர வேறொன்றுமில்லை. விவசாயிகளைக் காப்பாற்றக்கூடிய அளவில் உதவி செய்யலாம். உதாரணமாக, ஒரு யூனிட்டிற்கு 8 பைசா, 8¼ பைசா என்றிருப்பதை 7 பைசாவாக ஆக்கலாம். குறிப்பாக இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், தி.மு.க. ஆட்சி வந்தபிறகு விலைவாசி குறைந்திருக்கிறது என்கிறார்கள். எந்தவிலை குறைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பண்டங்களின் விலை தான் குறைந்திருக்கிறது, விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய பண்டங்களின் விலை குறையவில்லை. எனவே, அவர்கள் ஒரு யூனிட்டிற்குக் கொடுக்கக்கூடிய கட்டணத்தையாவது குறைத்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அதற்குப் பணம் அதிகமாக வேண்டுமென்றால், சர்க்கார் இப்பொழுது 'லாட்டரி' அடிக்கிறது, அந்த 'லாட்டரி'யை மாதத்திற்கு ஒரு முறை வைத்து பணத்தை அதிகரித்துக்கொள்ளலாம் என்று யோசனை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மில்களை எடுத்துக்கொண்டால், செங்கோட்டையில் ஒரு மில் மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் 600 குடும்பங்கள்

1968 ஆகஸ்டு 19]

[திரு. என். துரைபாண்டியன்]

ஒரு வருஷ காலமாக வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக இந்தச் சர்க்கார் எந்தவிதமாக முயற்சியும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை என்ற அந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சாட்டப் பிரியப்படுகிறேன்.

பள்ளி மாணவர்களை எடுத்துக்கொண்டால், எம்.ஏ., எம்.எஸ்.ஸி., அட்மிஷன்கள் எங்கள் ஜில்லாவில் ஓரளவு நடந்திருக்கிறது. சென்னை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அட்மிஷன்கள் ஆனதாகத் தெரியவில்லை. பெற்றோரும், பையன்களும் பெரியவர்களை அண்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுமாதிரி யில்லாமல் ஒவ்வொரு வருஷமும் ஜூலை 1-ம் தேதிக்குள்ளாக மாணவர்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழில் ஆர்வமிருப்பதாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். பையன்களும், தமிழ் வாழ்க, இந்தி ஒழிக் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று மாணவர்கள் தமிழில் படிக்கப் போகிறேன் என்று சொல்லவில்லை. மாணவர்கள் ஆங்கில மீடியம் இருக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள் என்பதை இந்த அரசுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : எல்லாவற்றையும் ஆங்கிலமாக மாற்றிவிட வேண்டுமென்பது உறுப்பினரின் எண்ணமா?

திரு. என். துரைபாண்டியன் : கட்டாயத் தமிழாகச் செய்யாமல், மனதார அதை விரும்புகிறவர்கள் அதை இஷ்டப் பாடமாக எடுத்துப் படிக்க அனுமதி வழங்கும்படியாக அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வதாகச் சொல்லுகிறோம். நில அடைமான பாங்கிலிருந்து கடன் கிடைக்க, சொத்து மதிப்பீடு, செக்யூரிட்டி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. பட்டா வழங்குகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். கடந்த அரசாங்கமும் செய்தது. நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு, ஜாதிமத பேதமில்லாமல் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கிறார்கள். அதில் விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்குக் கிணறு வெட்ட வேண்டும். அதற்குக் கடன் எங்கே கேட்பது? பம்பு செட்டு வைக்கக் கடன் எங்கே கேட்பது? என்னுடைய தாழ்மையான விண்ணப்பம் என்னவென்றால், இப்படி ஐந்து ஏக்கர் நிலம் கொடுத்திருக்கிறோமே இதையே ஜாமினாக வைத்துக்கொண்டு ஏழை விவசாய மக்களுக்குக் கிணறுகள் வெட்டி, பம்பு செட்டு வைத்துக்கொள்ள உதவ் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, எனது மாவட்டத்தை நீங்கள் எடுத்துக்கொண்டால் எலெக்டிரிசிட்டி மெயின் விஸ்தரிப்பு அதிகம் இருந்தாலும்கூட, பல குறைகள் இருக்கின்றன. நாம் பெருமையாக மேடைகளிலே பேசுகிறோம், தமிழகமெங்கும் மின் விஸ்தரிப்பு அதிகப்படுத்தி

[1968 ஆகஸ்டு 19]

[திரு. என். துரைபாண்டியன்]

யிருக்கிறோம் என்று. உண்மைதான், ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் என்ன நிலைமை இருக்கிறது என்றால் விவசாயிகள் கிணறு வெட்டி, பம்பு செட் அமைத்து, ஸ்டம் கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள், அதற்காக. மின் இணைப்பு வாங்க உத்தியோகஸ்தர்களை அனுக்கினால், அங்கே போஸ்ட் இல்லையென்று சொல்லிக்கொள்ளும் தன்மைதான் இருக்கிறது. இன்றைய நிலையில், திருநெல்வேலியில் ஒரு மோட்டார்கூட எக்ஸ்ட்ரா கிடையாது. ஆதலால், மோட்டார் பற்றாக்குறை, ஓயர் பற்றாக்குறை, போஸ்ட் பற்றாக்குறை அங்கிருக்கிறது. ஆகையால், அந்தப் பற்றாக்குறைகளையெல்லாம் உடனடியாக நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கையின்மீதும், 1968-69-ம் ஆண்டின் கூடுதல் செலவுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீதும் என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முன் வருகின்றேன். இந்த ஆண்டின் எதிர்பாராச் செலவு நிதியிலிருந்து முன்பணம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள 49 திட்டங்களுக்குப் பேரவையின் அனுமதி வேண்டப்படுகிறது. அதிலே, மாநில அரசுப் பணியாளர்களுக்கு அதிக அகவிலைப் படி கொடுப்பதற்கும், இன்னும் வைத்திய வசதியை விஸ்தரிப்பதற்கும், பயன்தரும் வேளாண்மைத் திட்டங்களுக்கும், சென்னை நகரக் குடிநீர் திட்டத் திற்கும், முன்னாள் இராணுவத்தினர் நல்வாழ்விற்கும், இன்னும் சொல்லப்போனால் இலங்கையிலிருந்து தமிழகம் திரும்ப இருக்கிற நமது உடன் பிறப்புக்களுக்கு வாணிபக் கடனுதவி வழங்குவதற்கும், கூட்டுறவுச் சிறப்பு அங்காடிகள் திறப்பதற்கும் நிதி ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றிற்கு நிதி ஒதுக்குவதிலே யாருக்கும், எந்த கட்சிக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஆனால், தமிழக அரசுசெய்தித் துறை தயாரிக்கின்ற செய்திக்கதிர் படத்திற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1½ இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த 1½ இலட்சம் ரூபாயில் செய்திக் கதிர் இப்பொழுது அவசியம்தானா? ஏற்கனவே, மத்திய அரசாங்கம் இதுபோன்ற செய்திப் படத்தை எடுத்து வருகிறது, எல்லா மாநிலங்களிலும் நடைபெறும் முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளை எடுத்து வெளியிட்டு வருகின்றார்கள். அப்படி இருக்கின்ற பொழுது முழுக்க முழுக்கத் தமிழ்நாட்டில் நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளை எடுத்து வெளியிடுவதற்காகச் செய்திக் கதிர் படங்களுக்காக 1½ இலட்சம் ரூபாய் அவசியம்தானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார்கள், கட்சி வேறு, அரசாங்கம் வேறு என்று. தமிழக அரசு தயாரித்திருக்கின்ற ஒன்றிரண்டு செய்திக் கதிர் படங்களைப் பார்த்து வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. முழுக்க முழுக்க அமைச்சர்கள் பங்கு கொள்ளுகின்ற நிகழ்ச்சிகள்தான் கட்சியை வளர்ப்பதற்குப் படமாகக் காட்டப்பட்டு வருகின்றது. அப்படியானால்

1968 ஆகஸ்டு 19]

[திரு. என். எஸ். சித்தன்]

தமிழ்நாட்டில் அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்ளாத நிகழ்ச்சிகளே இல்லையா? மத்திய அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்ளுகின்ற நிகழ்ச்சிகள் இல்லையா? இது வீண் விரயமாக இருக்கிறதே தவிர, பொது மக்களுக்கு நல்ல பலன் விளைவிக்கக் கூடிய செய்திப் படமாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அகில இந்திய வானொலியிலே மிக விரிவாக அமைச்சர்களுடைய பேச்சை நான் தோறும் ஒலி பரப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவரை இல்லாத அளவுக்கு மிகப் பரிவோடும், உருக்கத்தோடும், அமைச்சர்கள் பேச்சை ஒலி பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்—நமக்கு ஒரு செலவும் இல்லாமல். அப்படி இருக்கும்போது இந்தச் செய்தித் துறையினுடைய செய்திக் கதிர் அவசியம் தானா? சர்க்கார், இதற்காக ஒதுக்கியுள்ள பணத்தை வேறு ஏதாவது நல்ல காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுபோன்ற செய்திக் கதிர் படங்களுக்காகப் பணம் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

ஆண்டுதோறும் சிறந்த தமிழ்ப் படம் தயாரிப்பதற்குப் பரிசு வீக்க ரூபாய் 1,10,000 ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதுவும் அவசியம் தானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், இப்போது வருகின்ற தமிழ்ப் படங்கள் எல்லாம் மிகவும் தரக் குறைவாக இருக்கின்றன. ஏனைய படங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற பொழுது நிச்சயமாக நல்ல தரமான படங்கள் இல்லை. இந்தியா விலே எத்தனையோ மாநிலங்களிலே படங்கள் தயாரிக்கிறார்கள். இந்திக்கு அடுத்தபடியாக, அதிக அளவு படங்கள் தமிழில் தயாரிக்கிறார்கள். இருந்தும் கூட தமிழில் தரமான படங்கள் இல்லை. இதுவரை தமிழ்ப் படங்களுக்கு ஜனாதிபதி பரிசு கிடைக்கவில்லை. இந்திக்காரர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். வங்காளத்தார்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள்? கேரளத்தவர்கள் கூடப் பெற்றிருக்கிறார்கள். மொத்தத்தில் தமிழ்ப் படங்கள் இன உணர்ச்சியைத் தூண்டக் கூடிய, கீழ்த்தர உணர்ச்சியைத் தூண்டக் கூடியதாக இருக்கின்றனவே தவிர, தரமானவையாக இல்லை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். தமிழ்ப் பட தயாரிப்பாளர்கள் யாருமே நல்ல படங்களைத் தயாரிக்கவில்லை; அவர்கள் தயாரிக்கின்ற படங்கள் அத்தனையும் மட்டும் என்கிற கருத்தில் நண்பர் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சார்பில் இங்கே அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை எடுத்துப் பேசுவதற்கு, பதில் அளிப்பதற்கு யாருமே இல்லாத அவர்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருப்பது என்பது . . .

திரு. கே. வினாயகம்: இது என்ன பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர்?

THIRU N. V. S. SITHAN: Is it in order?

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பெரும்பாலான தமிழ்ப் படங்கள் தரக் குறைவாக இருக்கின்றன. இங்கே இருக்கிற உறுப்பினர்

[1968 ஆகஸ்ட் 19]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

களை நான் சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்கிறேன், நெஞ்சிலே கை வைத்துச் சொல்லுங்கள், தமிழ்ப் படங்கள் ஒன்றிரண்டைத் தவிர, மீதமுள்ள படங்களெல்லாம் தரமுள்ளபடங்களா? ஆக, மிகக் குறுகலான காலத்திலே குறைந்த உழைப்பிலே நிறைய ஊதியம் சம்பாதிக்கிற படங்கள் தயாரிக்கின்றவர்களுக்கு நமது அரசாங்கம் நிதி ஒதுக்க வேண்டுமா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்குத் தமிழக அரசு சிறந்த படங்களுக்குப் பரிசளிக்கின்ற திட்டத்தைக் கண்டிக்கிற வகையில் தரமான படங்கள் இருக்கவில்லையென்று கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கூறினார்கள். நல்ல படங்கள் எடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக, சிறந்த படங்கள் வா வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலேதான் பரிசளிக்கின்ற திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் புகுத்தியிருக்கிறது. பரிசளிக்கின்ற திட்டத்தையும் கண்டிக்கின்ற கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் தரமான படங்கள் இல்லையென்று கூறுவது பொறுத்தமற்றது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய வாதம் இதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தினர் பரிசுகள் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். நமக்குள்ள பற்றாக்குறை நிதியில் இது அவசியந்தானா? இந்தத் தொகையை வேறு பல நல்ல காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று நான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ரூபாய் 1,10,000 வேளாண்மைக் காரியங்களுக்காகவோ, அல்லது வாடுகின்ற நெசவாளர்களுக்குக் காகவோ, அல்லது குடிதண்ணீர்த் திட்டங்களுக்காகவோ, அல்லது ரோடு போடுவதற்காகவோ, அல்லது புதிய கண்டுபிடிப்புகளுக்குக் காகவோ செலவிட வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த 10-வது இனத்தின் கிழே ரிசர்வ் படையை வலுப்படுத்தும்பொருட்டு, 16 அணிகள் கொண்ட ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்துவதற்காக ரூபாய் 11,37,500 வேண்டியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலே, இந்த ரிசர்வ் படையை வலுப்படுத்துவதற்காக இந்தப் பிரிவை ஏற்படுத்துவது என்பது, இந்த மன்றத்திலேயும், வெளியேயும் சொல்லப்பட்டு வருகிறதே, சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி சீர்குலைந்து வருகிறது என்று, அதனை அரசு ஒத்துக்கொண்டது போலாகின்றது. மேலும், என்னுடைய விருப்பம் இந்த படை நல்ல பணிகளுக்காகப் பயன்பட வேண்டுமே தவிர, ஆகஸ்டு முதல் நான் அன்று, சென்னையிலே காந்திய வழியிலே சென்று கொண்டிருந்த ஊர்வலத்திலே, ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றக் கூடிய முறையிலே சென்று கொண்டிருந்த ஊர்வலத்திலே, அமைதியாகச் சென்று கொண்டிருந்த ஊர்வலத்திலே, இளைஞர் காங்கிரஸ் ஊர்வலத்திலே, அந்த ஊர்வலத்தைக் கெடுக்க

1968 ஆகஸ்ட் 19]

[திரு. என். எஸ். சித்தன்]

வேண்டுமென்பதற்காக, மாசபடுத்த வேண்டுமென்பதற்காக, தடியால் அடித்து, அதன் பொருட்டு சென்னை விதியிலே பலர் குருதி கொட்டியிருக்கிறார்கள், அதைப் போன்ற பணிகளுக்காக இதைப் பயன்படுத்த வேண்டாமென்றுதான் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் மிகவும் பரிவோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன், ஆகஸ்டு ஒன்றாம் தேதி நடந்த தடியடி நிகழ்ச்சி நமது முதலமைச்சர் அவர்களின் கரங்களைக் கறைபடுத்தி இருக்கிறது. அந்தக் கறை நீக்கப்பட வேண்டுமானால், அது களையப்பட வேண்டுமானால் நீதி விசாரணைக்கு உத்தரவிட வேண்டும். நீதி விசாரணை வேண்டுமென்பதிலே வலிவு, நியாயம் இருக்கிறது. இந்த அரசு நியாயமான அரசாக இருந்தால், ஜனநாயகத்திலே நம்பிக்கையுள்ள அரசாக இருந்தால், நீதி தவறாக அரசாக இருந்தால் ஆகஸ்டு ஒன்றாம் தேதி நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி நீதி விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

* திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இது குறித்துப் பேசும்பொழுது விரிவாக சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழக அரசின்கீழ் பணி புரியும் 4,500 மருந்தாளர்கள் தங்களுடைய நியாமான குறைகள் சிலவற்றை நீக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி, நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை என்று காரணத்தைக் கூறி இப்பொழுது பெரிய மறியல்களிலே தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கைதாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அனுதாபத்தோடு அவர்களுடைய குறைகளைக் கவனித்து, துரித நடவடிக்கை எடுத்து அவற்றைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்கிறேன். உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். மறியல் என்று கூறியதற்கு மன்னிக்கவும். தமிழகத்தின் பொருளாதாரத்தில் முக்கியமாக இருப்பவை அலைகள், பஞ்சாலைகள், நூற்பாலைகள். தற்சமயம் 27 அலைகள் மூடிக்கிடக்கின்றன. பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகளுக்கு வேலை இல்லை. இந்தப் போக்கு இன்னும் நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு நமது தமிழக அரசு பொறுப்பு இல்லை என்பது எனக்குத் தெரியாதது அல்ல. 30 கெஜம் வாங்க வேண்டுமென்ற நிலை போய், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 18 கெஜம் ஒவ்வொருவரும் வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னதெல்லாம் போய், இப்போது 16 கெஜம்கூட வாங்க முடியாத நிலையில் நாட்டு மக்கள் இருக்கிறார்கள். இதன் விளைவாக ஆறு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள கைத்தறி துணி தேங்கியிருக்கிறது. கிராமத்திலுள்ள மக்கள்தான் வாங்கும் சக்தி குறைந்திருக்கிறார்கள் என்றில்லை. நகர மக்களிலேயும், கிறித்தாட்டிலே இருக்கும் மக்களும், நடுத்தர மக்களும் வாங்கும் சக்தியை இழந்து கொண்டே வருகிறார்கள்; வாங்கும் சக்தி குறைந்து கொண்டே வருகிறது. இது மேலும் மேலும் . . .

[1968 ஆகஸ்ட் 19]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு மணிக்கெல்லாம் வாக்கெடுப்பு எடுக்க வேண்டும். நீங்கள் பேசிய பிறகு, திரு. க. ர. நல்லசிவன் அவர்கள் பேசிய பிறகு, திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசிய பிறகு, முதலமைச்சர் அவர்கள் பதியளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கேற்றவாறு நீங்கள் பேசங்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : அவையினுடைய நேரத்தை வீணாக எடுத்துக்கொள்பவன் அல்ல என்பதை மட்டும் நினைவுறுத்தி, தங்களது கட்டளைக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பேன்.

கைத்தறித் துணி 6 கோடிக்கு மேல் தேங்கியிருக்கிறது. இது மேலும் அதிகரிக்கும். இதோடு நிற்காது. இரண்டு மில்கள் புதியதாக திறக்கப்பட்டால், நான்கு மில்கள் மூடப்படும் என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஏதோ பிரச்சினை தீர்ந்துவிட்டது என்று செய்யக்கூடிய பிரசாரத்தைக் கண்டு நாம் ஏமாந்துவிடக்கூடாது. மில் அதிபர்கள் சம்பளப் பாக்கியை கேட்டால் மூடிவிடுவோம் என்று சொல்லக்கூடிய அவல நிலை இருக்கிறது. மில்களைத் திறக்கவேண்டுமென்றால், சர்க்காரிடம் பணம் கேட்கிறார்கள். பாங்குகளிடம் காரண்டி சொல்லிப் பணம் வாங்கிக்கொடுக்கும்படி மில் அதிபர்கள் கேட்கிறார்கள். நாம் அனைவரும் பாங்கு முதலாளிகளிடம் கேஞ்சிக் கேட்டு அவர்களுக்குக் கடன் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. மில் அலைகளைப் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்றால், அதற்கு பப்ளிக் எக்ஸ் செகரிடமிருந்து பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று மில் அதிபர்கள் கேட்கிறார்கள். மில் அதிபர்கள் சம்பாதித்த கோடிக்கணக்கான ரூபாய் லாபத்தைத் தொலைத்துவிட்டு, அல்லது வேறு தொழில்களில், வியாபாரத்தில் ஈடு செய்துவிட்டு அல்லது மறைத்துவிட்டு கள்ளக் கணக்கு எழுதிவிட்டு, சர்க்காரிடம் பணம் கேட்கிறார்கள்--மில்களை புதுப்பிக்க வேண்டுமென்றால், இதை நாம் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நாட்டில் மக்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். மக்களுக்கு துணி தேவை. மில்கள் இருக்கின்றன. வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆறு லட்சம் நெசவாளர்கள் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு மாற்று வேலையும், அதற்கான பயிற்சியும் தரும்வரை, வேலை தர வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் சாவி மட்டும் சில தனிப்பட்ட நபர்கள் கையில் இருக்கிறது. சாவி கை மாறியாக வேண்டும். இந்த நிலையை மாற்றி அமைத்தாக வேண்டும். நாட்டுக்குத் துணி தேவை. நெசவுக்கு நூல் தேவை. தொழிலாளர்களுக்கு வேலை தேவை. அலைகள், இயங்கிரங்கள் இருக்கின்றன. அனால் இதற்கெல்லாம் சாவி விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒரு சிலரிடம் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இவர்கள்தான் குறுக்கே நிற்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றி வைத்தான், குறுக்கே நிற்பவர்களை நீக்கினால்தான் தொழிலாளர் மக்களுக்கு விமோசனம் கிடைக்கும். ஆகவேதான் பஞ்சாலைத்

1968 ஆகஸ்ட் 19]

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

தொழிலை நாட்டுடைமையாக்கவேண்டும் என்ற கேள்வி நிகழ்ச்சி நிரலில் இன்றைக்கு இருக்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உடனடி நிவாரணமாக தேங்கியிருக்கும் கைத்தறித் துணிக்கு 25 சதவீதம் மானியம் அளித்து, உதவிச் செலவால், ஓரளவுக்கு நுல்லை சேரடையும். அது சாத்தியப்படாவிடில் வருடத்தில் 2, 3 மாதங்களுக்கு 10 பைசா வீதம் ரிபேட் கொடுப்பதை ஆண்டு பூராவும் கொடுக்க முன் வந்தால், ஓரளவுக்குத் தேங்கிக் கிடக்கிற துணி அழியும். துணி அழிந்தால், மேற்கொண்டு தூல் செலவாவதற்கு வசதி ஏற்படும். இது ஓரளவுக்கு நெசவாளர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். ஆலை முதலாளிகளின் முதலைக் கண்ணீருக்கு நாம் இடம் கொடுத்துவிடக்கூடாது. அவர்களுடைய மோசடி, கள்ளக் கணக்குகளைக் கண்டு நாம் ஏமாந்து விடக்கூடாது. இதில் அவசியம் நாம் உவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெசவாளர்களின் கஷ்டம் மிகவும் கொடுமையானது. கஷ்டம் வராந்துகொண்டே இருக்கிறது. அவசரமாக அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளைக் கூலந்து ஆலோசித்து இதைப்பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். இதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுமக்களிடம் வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கவேண்டுமென்றால் கிராமப்புற மக்கள் மேலும் மேலும் முன்னேறவேண்டும். கிராமப்புறத்தலை அடிப்படை மாற்றங்கள் தேவை. நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பக்குவமாகச் செய்யாதவரையில் நாட்டு மக்கள் முன்னேற முடியாது. நாடு முன்னேற முடியாது. தொழிலாளர் மக்களுடைய அவை நினைப்பைப் போக்குவது மிகவும் முக்கியம். இந்த அடிப்படை விஷயத்தை நாம் மனதில் கொண்டு செயலாற்றவேண்டும்.

அடுத்து, நாட்டிலுள்ள அதிகார வர்க்கத்தைப்பற்றி ஏற்கனவே மதிப்பு மிக்க பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. சர்க்கார் கொள்கைக்கு மாறாக அதிகாரிகள் நடக்கக்கூடாது. உதாரணத்திற்கு ஒரு நிகழ்ச்சியைப் பற்றி மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முனிசிபாலிட்டிகளில் வேலை செய்யக்கூடிய காங்கிரஸ் மஸ்தூர்கள் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் பற்றி 1950-ம் ஆண்டு ஜி.ஓ. இருக்கிறது. மீண்டும் இதுபற்றி 1964-ம் ஆண்டும் ஒரு ஜி.ஓ. போடப்பட்டிருக்கிறது, அவர்களை பெர்மனென்டு ஆக்கவேண்டும், அவர்களுக்கு லீவு வசதிகள் தரவேண்டும் என்றெல்லாம் ஏற்கனவே 1950, 1964-ம் ஆண்டுகளில் ஜி.ஓக்கள் இருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் என் கையில் இருக்கின்றன. இருப்பினும் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் முனிசிபல் கவுன்சில்ஸ் அவர்கள் ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கின்றார். என்ன அனுப்பியிருக்கின்றார்?

There is no need to appoint the same Gang mazdoors all through the year making them permanent. A number of such temporary mazdoors should be kept in the roll and they may be put on work

[1968 ஆகஸ்ட் 19]

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

once every week or fortnight rotating alternatively so that there will be no difficulty in the availability of mazdoors and there will be better turn over of work also.

வாரத்திற்கு ஒரு முறை அல்லது 15 நாட்களுக்கு ஒரு முறை காங் மஸ்தூர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டு, வேறு காங் மஸ்தூர்களை நியமனம் செய்யவேண்டும், இப்படி தனியார் துறை முதலாளிகள் செய்வதுபோலவே மாற்றி மாற்றி, நீக்கிவிட்டு நியமனம் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய யோசனை இதை சுற்றறிக்கையில் இருக்கிறது. சர்க்கார் கொள்கைக்கே இது வேட்டு வைப்பதாக அமைந்திருக்கிறது. இதன் விளைவாக நகர சபைகளால் நீக்கப்பட்டு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டவர்கள் ஏராளமான காங் மஸ்தூர்கள் இருக்கின்றனர். இது குறித்து அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறேன், செயலாளரிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். டெப்டி செயலாளரிடம் கூறியிருக்கிறேன். காங் மஸ்தூர்கள் நகரசபைகளில் நீக்கக்கூடிய கேவல் நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதனால், அவைசியமாகச் சர்க்கைகளையும் கிளர்ச்சிகளையும் தூண்டிவிட்டிருக்கின்றனர் அதிகார வர்க்கத்தினர் என்று இந்த நேரத்தில் குற்றம் சாட்டிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அலுவலகங்களில் இருக்கிற அதிகார வர்க்கத்தினரின் போக்கு இன்னும் மாறவில்லை. அவர்களிடையே தேவையான மாறுதல் இன்னும் ஏற்படவில்லை. ஆட்சி மாறியிருக்கிறது, சட்டமன்றம் மாறி இருக்கிறது, சட்ட மன்றப் பேச்சுக்கள் மாறியிருக்கின்றன. ஆனால், அதிகார வர்க்கத்தினர் செயலகத்திலிருந்து கீழே இருக்கக்கூடிய கிராம முன்சீப் வரை அப்படியேதான் பழைய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது நல்லதல்ல. இதனால் பிரச்சனைகள் தீரா. ஜனநாயகத்தில் மக்களுடைய உள்ளத் துடிப்பை உணர்ந்து நடந்துகொள்ளவேண்டும். அமைச்சர்களிடையே நல்லெண்ணம் மட்டும் செயல்படாது. நல்லெண்ணத்தின் பின்னால் உறுதியான நடவடிக்கை தேவைப்படுகிறது என்பதை அமைச்சர்கள் மனதிலே கொள்வது அவசியம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து போலீஸ் நடவடிக்கை. இந்த விஷயத்தில் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம், காங்கிரஸ் கட்சியினர் கூப்பாடு போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள், அவர்கள் அதில் ஓரளவுக்கு வெற்றி அடைந்துவிட்டார்கள். சட்டம் குலைந்து விட்டது, அமைதி குலைந்துவிட்டது, மோசமாகிவிட்டது என்று சொல்லிச் சொல்லிக் கூப்பாடு போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். சமீபத்தில் போலீசார் இஷ்டப்படி நடந்துக்கொள்ளக்கூடிய போக்கு வளர்ந்திருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். அதன் விளைவாக கடந்த நான்கு, ஐந்து மாதங்களாக மிகவும் துர்பாக்கியமான சம்பவங்கள், நிகழ்ச்சிகள் நடந்தவண்ணம் இருக்கின்றன. சகஜமாக போலீஸ் தடியடிப் பிரயோகம், துர்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் மீது போலீஸார் தடியடிப் பிரயோகம் செய்திருக்கிறார்கள். மனலியில் கருங்காலிகளை போலீஸ்

1968 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

வான் பாதுகாப்பாகக்கொண்டு போய் விடுகிறது. முன்னால் போலீஸ் வான், பின்னால் போலீஸ் வான் இடையே கருங்காலிகள், இப்படி கருங்காலிகளுக்கு போலீஸார் பாதுகாப்பு அளித்து வருகிறார்கள். ஸ்மால் ஆரம்ஸ் பாக்டரியில் பயங்கரமான தடியடிப் பீரையாகம் நடந்திருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வடாற்காடு மாவட்டத்தில் பீடித் தொழிலாளர்கள் மண்டையில் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏராளமான பேர்கள் காயமடைந்திருக்கிறார்கள். சென்ற பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது கூட பல விவரங்களை நான் கூறியிருக்கிறேன். இதுமாதிரி நிகழ்ச்சிகள் நீடித்து நடந்துக்கொண்டே போகக்கூடாது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனிக்கவேண்டும். ஸ்டேஷனில் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ஒரு அரிஜன் கொல்லப்பட்டிருக்கிறான். அவனுடைய மனைவி கொடுத்த புகார் இருக்கிறது. மதுரையில் வேலு என்ற தொழிலாளி அனாவசியமாக குற்றம் சாட்டப்பட்டு போலீசாரால் துன்புறுத்தப்பட்டதால் இறந்துபோனான். மதுரை நகரமே கொதிப்படைந்தது. சென்னைமீலே இன்ஸ்பெக்டர் பாக்டரியிலே இது போன்ற சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. இன்று காலையிலே எனக்கு வந்த தகவல், எட்டையபுரம் சப்-ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸில் குமாஸ்தா வேலைபார்ப்பவரை குலசேகரப் பட்டினம் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டு சென்று வைத்து, அடித்து துன்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர் இப்பொழுது திருநெல்வேலி ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறார். முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு சங்கத் தலைவர் ஜோதிநாயகம் அவர்கள் இதுபற்றி மனு கொடுத்திருக்கிறார். முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய இனகிய மனது போலீஸ் இலாகாவில் இருப்பதாக நினைக்கக் கூடாது. போலீஸார் இஷ்டப்படி நடப்பது என்ற நிலைமை இருக்குமானால், அது ஜனநாயகத்தில் பெரிய விளைவுகளை உண்டாக்கும். நாம் வந்ததும் நிலைமை திருத்திவிட்டது என்று எண்ணிவிடக் கூடாது. **Riding the tiger** போலத்தான். சிற்சில இடங்களில் சில சீர்திருத்தங்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால், அடிப்படையில் பிரச்சனை இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. இந்த அதிகாரவர்க்கம் **Profoundly anti - democratic** இது பியூராக்கரயிஸியின் மிகவும் மோசமான அம்சம். இந்த முறையில் போலீஸ் இலாகா இயங்கக்கூடாது. இந்த நிலைமை கண்டிப்பாக மாற்றப்படவேண்டும். இது குறித்து நாம் அக்கறை காட்டினாலன்றி, நமக்கு நாமே வேட்டு வைத்துக் கொள்வ ராவோம். இதனால் ஜனங்களுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டம். திண்டுகல்லில் மேட்டுப்பட்டி என்ற இடத்தில் புதியதாக ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் போடப்பட்டிருக்கிறார். படித்தவர்களைப் போட்டால் நிலைமை மாறிவிடும் என்று நாம் கருதுகிறோம். ஆனால் நிலைமை அப்படி அல்ல. படித்தவர்கள் தான் எப்படி திருட்டுத் தனம் செய்யவேண்டும் என்று நன்றாக அறிந்துகொண்டு செய்கிறார்கள். அந்த் ப்ரொபேஷனரி சப்-இன்ஸ்பெக்டர் மக்களை அடித்துத் துன்புறுத்தி, வாய்க்கு வந்தபடி பேசுகிறார். 70 வயது வந்தவரைக் கூட, கையெடுத்து வணங்கவேண்டிய நிலைமையே

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்] [1968 ஆகஸ்ட் 19]

வுள்ளவரைக்கூட வாய்க்கு வந்தபடி மரியாதை இல்லாமல் பேசுகிறார். இரவில் டார்ச் லைட் வைத்துக்கொண்டு குடிசைகளில் புகுந்து அக்கிரமம் செய்கிறார். இப்படியெல்லாம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது It is endemic in the system. அமைதி சட்டம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், ஜனநாயகம் குலைந்துவிட்டது என்று கூக்குரல் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். அதன் விளைவை அவர்கள் அனுபவித்தார்கள். அவர்கள் அடிப்பட்டார்கள் என்று நான் மகிழ்ச்சி அடையவில்லை ஆனால், நாங்கள் சிலர் அடிப்பட்டபொழுது அவர்களில் சிலர் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். அதுமாதிரித் தி.மு.க.-வினர் சிலர் அடிப்பட்டபொழுது அவர்களில் சிலர் மகிழ்ச்சிவுற்றார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் நாளை எனக்கு எதிரில் இருப்பவர்களோ காங்கிரஸ்காரர்கள் அடிப்பட்டார்கள் என்பது குறித்து மகிழ்ச்சி அடையக் கூடியவன் அல்ல. ஊர்வலத்தில் சென்றவர்கள்மீது தடியடிப்பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது. பலர் அடிப்பட்டு, காயமடைந்து, ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பலருக்கு தலையிலே காயம் என்ற நிலை, ஆகவே, இதுபற்றி ஒரு விசாரணை நடத்துவது நலம் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இம்மாதிரிச் சம்பவங்கள் போலீஸ்காரர்களுடைய மிருகத்தனமான நடவடிக்கையைக் காட்டுகின்றன. போலீஸாரால் தடியடிப்பிரயோகம், அல்லது துப்பாக்கிச் சூடு இருந்தால், அதுபற்றி ஒரு விசாரணை நடக்கும் என்ற கவலை, பயம் இருக்கவேண்டும் என்பதான் என்னுடைய நிலை.

ஒரு மாதில் அரசுக்கு என்னென்ன செய்யமுடியும், என்ன என்ன செய்யமுடியாது என்பதெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். நாம் எதைச் செய்தாலும், மக்கள் நம்முடைய 'போன ஃபைடசை' ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். சாதாரண நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்த அதிகார வர்க்கம் அதைக்கூட அனுமதிக்க மாட்டார்கள். அதிலும் போலீசார் கட்டாயம் செய்யமாட்டார்கள். அந்த மாதிரியான நிலைமை இருந்தால்தான் மக்கள் அமைதியாக இருக்க முடியும். அந்த நிலை இல்லை என்பதை மிக்க வருத்தத்தோடு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஞாயிற்றுக்கிழமை லீவு உண்டு, சம்பளம் உண்டு என்பது இருக்கிறது. ஹைகோர்ட் தீர்ப்பு இருக்கிறது இருந்தாலும், முதலாளிகள்—தோல்ஷாப் முதலாளிகள்—அதைப் பின்பற்றுவதில்லை. அவர்களை பின்பற்றச் செய்ய என்ன ஏற்பாடு இருக்கிறது? ஒன்றும் இல்லை. எத்தனை கம்ப்ளெயின்டுகள் கொடுக்கிறார்கள். எத்தனை கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. முதலாளிகள் செய்யும் தவறால் இவை ஏற்படுகின்றன. ஆனால் என்ன சொல்லுகிறார்கள், கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள், ஸ்ட்ரைக் செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இந்த முதலாளிகள் முதல் அமைச்சர் அழைத்தாலும் பேச்சுவார்த்தை நடத்த வரமாட்டோம் என்கிறார்கள். அவர்களிடம் அதிகாரம் இருக்கிறது, நாமென்ன,

1968 ஆகஸ்ட் 19]

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

சட்ட மன்றத்திலேதான் இருக்கிறோம். அவர்களுக்குச் சமுதாயத்தில் அதிகாரம் இருக்கிறது; அதிகார வர்க்கம் அவர்கள் பக்கத்தில் இருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தைரியம் இருக்கிறது.

ஆகையினால் தான் சொல்கிறேன், இவற்றையெல்லாம் சரிசெய்ய வேண்டும், சாதாரண நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டும் என்று, இந்தத் துணைமாதிரியத்தில் எவ்வளவு தொகைகள் வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். பணம் ஒதுக்குவதிலோ, ஒப்புதல் அளிப்பதிலோ எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. வேண்டியது எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால், இன்றைக்கு இருக்கும் நிலை என்ன என்பதை உணர்ந்து அதைத் திருத்துவதற்கு அமைச்சர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து செயல்பட்டால்தான், மக்களுக்கு அமைதி ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த வாய்ப்புக் கொடுத்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. க. ர. நல்லசிவன்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புவது என்னவென்றால், மாநிலம் பூராவும் பெருவாரியாகப் பருவ மழை தவறிவிட்டது. அதனால், விவசாயிகள் செய்யும் சாகுபடி வேலைகள் எங்கும் தடைபட்டு இருக்கிறது என்பதை நாம் உணரவேண்டும். எங்கோ சில அணைகளில் தேங்கியிருக்கும் ஜலத்தை விட்டு, சிறிதளவு இடங்களில் விவசாயம் நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கலாம். ஆனால், நீர்ப்பாசனப் பகுதிகளில் போதுமான தண்ணீர் இல்லாததால், அங்கு நாற்றுக்கூட விட்டாகவில்லை. கடைக் கோடியில் தண்ணீர் இல்லை. மற்றொன்று இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் பஞ்ச நிலையைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதை அப்படியே விட்டுவிடுவோம், என்ன ஆகிறது பார்க்கலாம் என்றிருந்தால் பிரச்சினை தீராது. நேடியாக அதைச் சமாளிக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும். சமீபத்தில் பார்த்தால், ஓரளவிற்கு பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை சர்க்கார் உணர்ந்திருக்கிறது, இருந்தாலும் நிலைமைக்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் படவில்லை. தயவுசெய்து, இந்த அரசை ஒன்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு எப்படி ஆந்திர மாநிலத்தில், சர்க்கார் பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர்களை அழைத்துக் காட்டி 25, 30 கோடி என்று உதவி கோருகிறார்களோ, அதேபோல, நம்முடைய அரசும், மத்திய சர்க்காரிடம் பஞ்சப் பகுதிகளைக் காண்பித்து, உதவி கேட்க வேண்டும்; அப்படிக்கேட்டு நிவாரணம் கொடுப்பதில் அழுத்தம் திருத்தமாக இருக்கவேண்டும். உடனடி நடவடிக்கையில் இறங்கவேண்டும். இன்றைக்கும் அதிகாரிகள், முன்போலவேதான் இருக்கிறார்கள். ஒரு பிரதேசத்தில் பஞ்சம் இருந்தால், பஞ்சப் பிரதேசம் என்று அறிவிக்க அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள முன்வருவதில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்து, இந்தப் பஞ்சப்பேயை மிக விரைவில் விரட்டவேண்டும். ஒரு பக்கத்தில், ஆலை முதலாளிகள் எடுக்கும் நடவடிக்கை காரணமாக, கோவையில் 10,000 தொழிலாளிகள்

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

[1968 ஆகஸ்ட் 19]

வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். மற்றொரு பக்கம், தமிழகத்தில், கைத்தறி நெசவாளர்கள் சிறு சிறு கிளர்ச்சிகள் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதுமான கூலி கிடைக்கவில்லை; பாதுகாப்பு இல்லை. இந்த அரசாங்கம் கடந்த ஒன்றரை ஆண்டு காலத்தில் எந்தவிதமாகவாவது ஒரு முடிவு எடுத்திருக்க வேண்டும். இனிமேலாவது, தீவிரமாக, ஏதாவது ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு கைத்தறியாளர்களின் கஷ்டத்தைப் போக்கி, அவர்களைக் காப்பாற்ற முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். ஒத்திப் போடுவதால் நிலைமை சீர்கேடாகப் போய்விடும். இன்றைக்கும் இருக்கும் வேகத்தில் பார்த்தால், இன்னும் 6 மாதத்தில், ஒரு வருஷத்தில் நிச்சயமாக நிலைமை மோசமாகிவிடும். எப்பொழுது வெடிக்குமோ என்ற நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, தயவுசெய்து இந்த அரசாங்கம் அப்படிப்பட்ட நிலைமையை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொடர்ச்சியாக சில ஆண்டுகளாக பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கும் இடங்களுக்கு, நிரந்தரமான நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால், தொடர்ச்சியாக பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கும் இடங்களுக்கு கிணறு வெட்டக் கடன் என்றெல்லாம் கொடுப்பதால் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியாது. ஒன்று சொல்வேன். பயத்தோடுதான் சொல்கிறேன், அந்த விவசாயிகள் என்ன சொல்வார்கள் என்பதையும் பார்த்துச் செய்யவேண்டும். ஆனால், சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். விவசாயிகளும் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்றே நம்புகிறேன். அப்படிச் செய்யவேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல ஆண்டுகள் பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கும் இடங்களில் இருக்கும் விவசாயிகளை நல்ல நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள இடங்களுக்கு மாற்றி, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யலாமா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். கனம் உறுப்பினர் திரு. குமாரசாமி மேற்குப் பகுதி பற்றிச் சொன்னார்கள். அமெரிக்க நிபுணர்கள் வந்து பார்த்துவிட்டு, இனிமேல் இங்கே கிணறு வெட்டுவதால் பிரயோசனம் கிடையாது, நீங்கள் தொழில் துறையில் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும் அல்லது வேறு இடத்திற்குப் பெயர்ந்து செல்லவேண்டும் என்று பத்திரிகையாளர்களிடம் சொல்லிச் சென்றார்கள். அந்தப் பகுதியில் நிரந்தரமாக நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்ய முடியுமா முடியாதா என்பதை பரிசீலனை செய்து, முடியாவிட்டால், அங்கே சிறு சிறு தொழில்களை அரம்பிக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அல்லது அந்தப் பகுதி மக்களை வேறு பகுதிக்கு மாற்றத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சாதாரண ஜனங்களுடைய மனோபாவத்தை மாற்ற முடியுமா என்பது தெரியவில்லை. இதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1968 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

அந்தப் பகுதிகளில் கிணறு வெட்டுவது என்பது ஒரு சூதாட்டம் போல் இருக்கிறது. கடன் தொகைகளை வருஷா வருஷம் சர்க்காரிடம் வாங்குவதும், அதை அவர்களுக்குக் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லும் போது, ஏதாவது காரணத்தைக் காட்டி, முதல் அமைச்சரிடம் சென்று, கலெக்டரிடம் சென்று ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்பது என்கிற நிலையில்தான் எல்லாம் செய்யப் படுகிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு விவசாயம் நீங்கலாக வேறு தொழில்களில் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். அல்லது, முடியுமானால், வேறு பகுதிக்கு மாற்றி விவசாயம் செய்யக்கூடிய வயையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் அரசியல் கைதிகளாக நடத்தப்பட்டவேண்டும் என்று கோரினார்கள். ஆனால், அவர்களே ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு அதை மறந்துவிட்டார்கள். இந்தப் புதிய அரசாங்கம் அந்த வகையில் நல்லதைச் செய்யும் என்கிற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இனிமேலாவது, தயவுசெய்து அரசியல் போராட்டத்தால் கைதானவர்களை, அரசியல் கைதிக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுத்து நடத்த வேண்டும். மத்திய அரசு சட்டத்திலே திருத்தம் செய்தாலும் செய்யா விட்டாலும், நம்முடைய மாநில அரசு அளவில், நம் தமிழகத்தில் எதை எதைச் செய்யமுடியுமோ அவற்றைச் செய்ய முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் வாழ்நாள் கைதிகள் என்று பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களை அனுதாபத்தோடு கவனித்து, விடுதலை வழங்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும். பண்ணைச் சிறைகள் வைப்பதுபற்றி குறிப்பிடப்பட்டது. விரிந்த சிறையில் இருந்து வாழ்நாள் பூராவும் வேலை செய்ய அந்தக் கைதிகள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதையும் நம்முடைய அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும்.

பிரபல் 12-30

கடைசியாக ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் சர்க்காரின் உத்தரவின் காரணமாக ஏனேக இந்தி ஆசிரியர்கள் வேலையிழந்து விட்டார்கள். அவர்களில் பலர் முழுத் தகுதி பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். வேலையிழந்த ஆசிரியர்களுடைய உத்தியோகம் காப்பற்றப்பட இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தற்போதைய நிலையில் இந்தி ஆசிரியர்கள் வேலையில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் படும் கஷ்டம் நமக்கெல்லாம் தெரியும். மேலும் பஞ்ச நிலைமை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. பஞ்ச நிலைமையைத் தடுப்பதற்கும், அதிலிருந்து மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்கும் அரசாங்கம் தீவிர முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மேலும், கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்சனைகளையும் மனத்தில் கொண்டு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த அரசை கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

பிற
பகல்
12-30

[1968 ஆகஸ்ட் 19]

* THIRU R. PONNAPPA NADAR : I wish to speak a few words regarding the supplementary grant which is now under discussion before this House. Before I proceed with other points I would like to say that the present supplementary demand is to the tune of Rs. 6.40 crores and the bulk of that amount is earmarked for the enhancement of dearness allowance sanctioned with effect from 1st June 1968, I have got one suggestion to make in this connection. There have been incessant increases in dearness allowance to our staff as and when Government of India increased dearness allowance of their employees. It would be in the fitness of things if a Commission were to be empanelled to go into the question of merging dearness allowance with pay of the N.G.Os. as well as officers. Of course it may be argued that it would be a heavy drain on the exchequer. It is fortunate that we expect some more assistance from the fifth Finance Commission which is going to submit its interim report by the end of September. That is what the Hon. Chief Minister stated in the speech he has made. I would humbly request the Hon. Chief Minister to see that some finances are allotted to the State so that the ever-pressing problem of the N.G.Os. and officers may be solved at a higher level. I think a Committee may go into all the aspects and suitable solution may be arrived at.

Another point which I want to refer is about the Police excesses which have happened in the City of Madras. The Police has set a record in our State not in crime detection but on excess of violence and I will illustrate the police excesses that have happened on 1st August 1968 in the City of Madras. The orgy of violence unleashed by the police on the Youth Congress marchers on 1st August 1968 is inhuman and horrible. They broke the limbs and legs of many and the number of persons injured is more than 600. It is said that a press magnate had employed certain persons and with the uniform of Special Armed Police they got into the vast procession and inflicted injuries on the peaceful marchers. One point which I want to stress is that the procession has been properly licensed by the police and there was no violence when the procession started. Only when the procession had come to a particular place, it is stated that a portion of the procession attempted to enter a premises and therefore lathi-charge had to be initiated. My submission is that there was no Magistrate present, no high officials were present. It is said that the Police officers were in touch with superior authorities and they were getting minute to minute instructions. What was the red rag which provoked the Police officers to inflict the lathi-charge is not known. This is a fit case for being investigated by a judicial officer and there should be a judicial enquiry. This has been pressed not only by me but by Left Communist Party also. They also said that the orgy of violence by the Police on these people should be investigated by a judicial inquiry. This incident shows that the law and order situation has deteriorated. How can it not be so when the police are taking such an attitude? My humble submission is

1968 ஆகஸ்ட் 19] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

that if private persons are engaged, if private armies are allowed to enter to disperse peaceful marchers, then there would be no law and order. This is a matter that should be enquired and investigated. My information is that many persons were taken in lorries in advance. The innocent marchers had been subjected to inhuman torturers. This has caused mental anguish to several people. There was no one to render medical aid to these people at that juncture. They were helpless. All this had happened in the City of Madras where there is I.G., Commissioner of Police and our revered Chief Minister. If these things happen in the City, what would be the law and order situation in the mofussil? One can imagine for himself

We are aware of the mysterious fire that has been occurring day in the City and recently in Trichy and Tanjore and in other places also there has been fire. The Police are not able to book the culprits and that is the state of Police administration. That is why there is an impression among responsible people that law and order situation has deteriorated in Madras State. This has to be answered. My submission is that this is a matter that calls for strict control at the hands of the Hon. Chief Minister.

Another point is about the State Raffle Scheme. Of course it may be a source of revenue. It must be properly controlled. State raffle agents are now being appointed in the districts and various places and it has come to my notice that several party men had been chosen as agents. My submission is that at official level there should be no room for suspicion. This Raffle Scheme is for everybody and things should be done judiciously and impartially. Strict control should be there to see that there is no abuse of official power.

The Hon. Chief Minister said that for industrial complex at Manali and water supply scheme for Madras Refineries, a sum of Rs. 88 lakhs had to be incurred. I welcome it and request that speedy steps may be taken so that we may be able to produce fertilisers quickly for development of agriculture in our State.

It has also been stated that for welfare of Ceylon repatriates a scheme is being thought of. It would be worthwhile if these people who have had their livelihood in plantations are settled in plantations in Nilgiris, Coimbatore and other hilly districts wherein there might be such possibilities. Relief may be given to them on co-operative or some other basis so that they can earn their livelihood.

Another point is about sugar procurement policy. As a result of the present policy it has been stated that this Government has incurred a loss of Rs. 60 lakhs on account of the present fall in prices.

We have procured sugar at a higher price and now prices had fallen. We had fallen into the trap of the industrial magnates and because of the policy pursued by the Government. . . .

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: Is the hon. Member referring to the Central or this Government?

[1968 ஆகஸ்ட் 19]

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I mean the Madras Government. Had it not been for such a policy, we would not have incurred such heavy losses.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, சர்க்கரை வியாபாரத்தில் பெரிய நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதாக ஒரு பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு உறுப்பினர்கள் பேசக்கூடாது. சர்க்கரையினுடைய விலை ஏறி, அதனால் மக்கள் பெரும் கஷ்டத்திற்குள்ளாகக் கூடாதே என்பதனால்தான் அரசாங்கம் இந்த வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டது. சர்க்கரை வியாபாரத்தில் சுமார் ஒரு கோடி, ஒன்றரை கோடி ரூபாய் லாபம் கிடைக்கும் என்பதைக் கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏதோ ஒரு பத்திரிகையில் 'சர்க்கரை வியாபாரத்தில் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது' என்று வந்துள்ள செய்திக்கும் உண்மைக்கும் சம்பந்தமில்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I am very happy that the Hon. Minister has said that the Government had gained more than Rs. 1 crore due to this sugar policy. If the statement that appeared in a newspaper is incorrect, a statement or press release correcting that statement ought to have been issued by Government then and there so that the public may be aware of the position. Proper action may be taken against the paper also.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : As a lawyer the hon. Member knows that when anything is stated, the full truth should be taken. A part cannot be taken as full truth. In the sugar deal by the Government, taken as a whole what the Hon. Minister has stated is correct. Particularly during seasonal conditions, there may be loss in one season. It would be compensated by profit gained earlier or profit to be gained in future. Therefore it should be looked at as an overall picture.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Am I to take it that there is some loss at this point of time when Government is selling sugar at a subsidised rate?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : There is certainly some loss as far as the present release of sugar is concerned. We have purchased it at a particular price and due to the fall in price, we incur a loss. But that is compensated amply by the fact that the overall turnover of this sugar deal ends in a profit.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Another thing which I want to express before this House is regarding the condition of the schools. That is a local matter which I want to stress before the Hon. Minister for Education.

(The time bell was rang.)

I will finish within five minutes.

1968 ஆகஸ்ட் 19]

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

Many of the school buildings in the Kanyakumari District have collapsed on account of the heavy and incessant rain that has occurred in that district. Some provision may be made so that the buildings may be improved under a phased programme. There are buildings of high schools, primary schools and others which require urgent repair. The Minister visited the district. He visited some of the high schools and he is convinced of the fact that the school buildings require urgent repair. My only submission is that they should be attended to early. Some priority may be given to the school buildings as well as the hospital buildings, because these are nation-building activities which cannot wait. In the Karungal school, there are more than 1,600 students. They have no accommodation and they are housed in some temporary shed. Some money has been sanctioned as early as in 1962, but nothing has been done so far. I would earnestly request the Education Minister to see that early steps are taken for the construction of the school buildings. With these words I resume my seat.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக இந்த முதல் துணை மதிப்பீடுகள் பற்றிப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எதற்காக இந்த நிதி தேவைப்படுகிறது என்று அறிவித்திருக்கிறோமோ அவற்றில் எந்தக் குறைகளையும் காணாதது எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. துணை மதிப்பீடுகள் மீதான விவாதத்தின்போது கொள்கை அடிப்படையான கருத்துக்கள் அதிகமாக எடுத்துக் கூறப்படுவதில்லை. ஆனாலும் அவைகளைக் கூறக்கூடாது என்று விதி இல்லை. பொதுவாகக் கூறப்படுவதில்லை. இந்தத் துணை மதிப்பீடுகள் எந்த எந்தக் காரியத்திற்காக என்று கூறப்படுகின்றனவோ அவைகள் தேவைதானா என்பதை, ஏற்றுக்கொள்ளப் படவேண்டியவைதானா என்பதை பரிசீலிக்க வேண்டியதே இந்த விவாதத்தின் நல்ல நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். அந்த நோக்கத்தின்படி இன்றைய விவாதத்தில் கலந்துகொண்டவர்கள் யாரும் எவ்விதக் குறைகளும் காணாமல் அவைகள் எல்லாம் தேவைதான் என்று எடுத்துக் கூறியதற்கு முதலில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் திரு. பொன்னப்பநாடார் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மூன்று கோடி ரூபாய்க்கு மேல் சர்க்கார் அலுவலர்களுக்கு பஞ்சப்படி உயர்த்தியிருப்பது தேவைதான் என்பதை ஒப்புக்கொண்டாலும், அதை சம்பளத் தோடு சேர்த்துவிட வேண்டும், அதற்கான முயற்சியை எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பொதுவாகப் பலராலும் எடுத்து வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிற கருத்தாகும் இது. அதற்கும் துணை மானியக் கோரிக்கைகளுக்கும் பொருத்தமென்ன என்று நினைக்கத் தேவையில்லை. அது பொதுவாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். அதற்காக 'பே கமிஷன்' நியமிக்கப்படவேண்டுமென்ற கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். நம் நாட்டில் இந்தக்

[1968 ஆகஸ்ட் 19]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

கருத்து பல்வேறு துறையினராலும் எடுத்து வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. மத்திய மாநில அரசுகளால் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிற பல பிரச்சினைகளில் இது ஒன்றாகும். ஆனால் இப்போது நமது சர்க்கார் அலுவலர்களுக்கு மத்திய அரசினர் அலுவலர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற பஞ்சப்படி அளவுக்கு உயர்த்திக்கொடுப்பது நியாயமானது, தேவையானது என்பதை நாம் உணர்ந்து அதனைக் கொடுத்திருக்கிறோம். வேறு சில மாநிலங்களில் அவ்வாறு கொடுப்பதில் தயக்கம் காட்டப்பட்டதும், அதன் காரணமாக தடுமாற்றங்கள் இருந்ததும் உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். அப்படி எந்தவிதமான தகராறும் இல்லாமல் இந்த அரசு தன் அலுவலர்களுக்கு நியாயமான இந்தக் கருத்தில் உடனடியான ஒரு பரிகாரம் ஏற்படும்படியாக நடந்து கொண்டிருப்பதற்குப் பலரும் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

ஆறு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் துணை மதிப்பீடுகள் கோரப்பட்டிருந்தும், அவற்றில் சரிபாதி அளவுக்கு நமது சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குத் தருகிற பணத்திற்குப் போகிறது. மற்றவைகள் எல்லாம் விவசாய வளர்ச்சிக்கும், மற்றும் நம்முடைய இறைவை நிர்ப்பாசனத்திற்கு மின்சார விஸ்தரிப்புக்கான திட்டங்களுக்காக, தனியாரிடம் இருந்து அரசு தன் கைவசப்படுத்தி அதன்மூலம் இறைவைப் பாசனத்தை அதிகப்படுத்துவதற்காக—இந்தப் பணத்தில் ஒரு பகுதி செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இங்கே ஓர் உறுப்பினர் பேசுகின்றபோது செழுமையாக இருக்கிற பகுதிகளுக்கு, மேலும் செழுமையை உண்டாக்கிக் கொண்டிருப்பது போல தஞ்சை மாவட்டப் பகுதிக்கே 66 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறதே என்று குறிப்பிட்டார். தஞ்சைப் பகுதிக்கு ஏன் இப்படிச் செலவழிக்க வேண்டும்? மற்ற பகுதிகளுக்கு எல்லாம் வசதிகள் செய்யக்கூடாது என்றல்ல. தஞ்சைப் பகுதியில் இருக்கிற கல்லணை கழிமுகப் பகுதிகள் நீண்ட நெடுங்காலமாக கவனிக்கப்படாமல் இருந்துவிட்டதை நிபுணர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அவர்களுடைய யோசனையை வைத்துக்கொண்டு தான் விசேஷமான முறையில் ஒரு திட்டத்தை 66 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் மேற்கொண்டு அதற்காக 26 இலட்சம் ரூபாயை இந்த மதிப்பீட்டில் இருந்து செலவழிக்க அரசு தீர்மானித்திருக்கிறது. அது தேவையானது என்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதைப்போலவே உழவர்களுக்கு உரம் வாங்குவதற்காக கடன் வழங்குவதற்கு 50 லட்சம் ரூபாய் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் செய்ய வேண்டுமென்று இதில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தத்தில் இதற்காக 2 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது உறுப்பினர்களுக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

கனம் பொன்னப்பநாடார் குறிப்பிட்டதுபோல் மணலியில் அமைந்து வருகிற பெரிய தொழில் நிலையத்திற்கு 88 லட்சம் ரூபாய் குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்திற்காக இந்த அரசு ஒதுக்கி, திட்டத்தை

1968 ஆகஸ்ட் 19]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

மேற்கொண்டதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். சொல்லப் போனால் அதை விரைவுபடுத்த வேண்டும் என்றே நமது பொன்னப்பநாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது விரைவு படுத்தப்பட்டு வருகிறது, விரைந்து அந்தக் காரியம் முடிவுபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது என்று நான் தெரிவிப்பதில் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

அதுபோல் இலங்கையில் இருந்து திரும்பி வருகிறவர்களுக்கு என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப்பற்றி கனம் உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் சொன்னார்கள். இதில் பத்து லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கியிருப்பதனால் இந்தக் காரியம் பத்து லட்சம் ரூபாயில் முடிந்துவிடக் கூடியதாக எண்ணத் தேவையில்லை. அப்படி சிலர் கருதிக்கொண்டதன் காரணமாகத்தான் அவர்களுக்கு மலேக் காடுகளில் இடம் கொடுக்கவேண்டும், தேயிலைத் தோட்டங்களில் இடம் கொடுக்கவேண்டும், நீலகிரிப் பகுதியில் குடி அமர்த்த வேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இவை அனைத்தும் பற்பல திட்டங்களாக உருவாக்கப்பட்டு, இந்திய அரசுக்கும் அனுப்பப்பட்டு, அவர்களது ஒப்புதலையும் பெற்று இன்றைக்கு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பத்து லட்சம் என்பது இலங்கையில் இருந்து வருகிறவர்கள் ஏதாவது சிறு தொழில் நடத்த வேண்டுமென்று விரும்பினால் அவர்கள் அந்தத் தொழிலை நடத்துவதற்கு கடன் உதவி அளிப்பதற்காக என்று மட்டும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையாகும்.

அது தவிர இலங்கையில் இருந்து வருகிறவர்களுக்காக நமது அரசு என்ன என்ன உதவிகளை அளித்து வருகிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டால் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள். அவை பற்றி அவ்வப்போது சர்க்கார் அறிவிப்புகள் வெளியிடப் படுகின்றன. உயர்நிலை அதிகாரிகள் அந்தமான் தீவுக்குச் சென்று பத்து அல்லது பதினைந்தாயிரம் ஏக்கரா நல்ல வளமான பூமிப் பகுதியைப் பார்த்து வந்து—அதை விவசாயம் செய்வதற்கு அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்கும் சிபார்சு செய்து—அவர்கள் அதைப் பரிசீலித்துப் பார்த்து ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போல கூடலூர் பகுதியில் தேயிலைத் தோட்டங்களில் அவர்களைக் குடியமர்த்துவதாகிய திட்டமும் அமுலில் இருக்கிறது. நீலகிரிப் பகுதியிலும் அப்படிப் பட்ட ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் விளைச்சலுக்குப் பாங்கான நிலங்கள் என்ன என்ன என்பதைக் கணக்கிட்டு—அவைகளில் இலங்கையில் இருந்து வருகிற நல்ல விவசாயிகளை ஈடுபடச் செய்வதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

அதைப்பற்றிய முழு விவரங்களை நாம் அறிந்துகொள்வோமானால் செய்யப்பட்டிருக்கிற காரியங்களில் 10 இலட்சம் ரூபாய் என்று இருப்பது பட்டியலிலே ஒரே ஒரு விவரமே தவிர, முழு விவரமல்ல என்பதை நண்பர்கள் உணர்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

[1968 ஆகஸ்ட் 19]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

அதேபோல பள்ளிக்கூடங்கள், தொழிற் பள்ளிக்கூடங்கள் இவற்றிற்கு இதுவரையிலும் ஒதுக்கிக்கொண்டுவந்ததைக் காட்டிலும் அதிகமான ஈட்டுத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 66-2/3சத வீதம் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் 75 சத வீதம் பல் தொழில் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் ஒதுக்கியிருப்பதை அவையினர் வரவேற்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இரண்டே இரண்டு விஷயங்களுக்குத்தான் சிலர் அதிருப்தியைத் தெரிவித்தார்கள். சினிமாப் படங்களுக்குப் பரிசு கொடுக்க வேண்டுமா, செய்திக் கதிர் வெளியிடுவதற்கு ஒரு இலட்சம் ஒதுக்குவது நியாயந்தானா என்று சொன்னார்கள். It all depends upon the taste என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்வார்கள். இது அவரவர்களுக்கு இருக்கிற விருப்பு வெறுப்புகளைப் பொறுத்தது. நல்ல தரமான சினிமாப் படங்களுக்கு ஒரு இலட்ச ரூபாய்க்கு மேல் பரிசு வழங்குகிறோம் என்பதைப் பார்க்கும் பொழுது, சினிமாத் துறையின் மூலமாகச் சர்க்கார் அடைகின்ற ஐதாயத்தையும் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆறு கோடி, ஏழு கோடி ரூபாய்க்கு தமாஷா வரி பெறுகிறோம். நல்ல படங்கள் வெளிவருவதன்மூலம், அதிகமான மக்கள் பார்க்கத்தக்க நிலைமையில் இதற்காக நாம் செலவழிக்கிற தொகைக்கு ஏற்ப ஒரு கோடி ரூபாய்வரை இன்னும் அதிகமாக வருமானம் வரும் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருந்தால் அவர்கள் அதைப்பற்றிக் கேட்டிருக்க மாட்டார்கள். . . .

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும் பொழுது நிறைய வருமானம் வரும் என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் நிறைய வருமானம் வரும் என்பதற்காக மது விலக்கை எடுப்பதுபற்றி யோசிக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அவரைப்போன்று கருதிக் கொண்டவர்கள்தான் காங்கிரஸ் மாநிலத்திலே மது விலக்கை எடுத்துவிட்டார்கள். நான் சொல்வது வருமானம் வருகிறது என்பதைப்பொறுத்து மட்டுமல்ல, தரம் உயரும் என்பதற்காகவும் சொன்னேன். உடனே காங்கிரஸ்காரர்கள் முன்னாலே உள்ளதைவிட நல்ல தரம் உள்ள மதுவைத் தயாரிக் கலாம் என்று சொல்வார்கள், அதனால் இன்னும் வருமானம் அதிகமாக வரும்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, is our Hon. Chief Minister in order or is it right on his part to criticise the policy of a neighbouring State irrespective of the policy pursued by our State or can we interfere like this on the floor of this House? Does it amount to good taste?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : Talks about 'taste' should be reciprocal and not unilateral. Is it in order for the hon. Member to suggest that I should lift Prohibition and earn money? It is not in good taste.

1968 ஆகஸ்ட் 19]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

THIRU K. VINAYAKAM : The question before the House is, is he right in criticising the policies pursued by a neighbouring State. Usually we do not interfere in such matters and that is the convention that we have developed. So, is he right in saying so?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : The hon. Member is perfectly right. If I criticise any Government, it is up to the hon. Member to pull me up but I am making merely a statement of fact.

ஆகையினாலே கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன யோசனையை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை யென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

செய்திக் கதிர் தயாரிப்பது தேவைதானா என்று சொன்னார்கள். தேவை என்பது அரசுக்குப்பட்டதால்தான் தயாரிக்கிறார்கள். அரசுக்கு தேவை என்பதிலே ஐயப்பாடினாலே என்பதை அவர்கள் உணர்கிறார்கள். ஆனால் தேவையில்லை என்ற உணர்வு அவர்களுக்கு இருக்கலாம். எங்களுக்குத் தேவை என்று நினைக்கிறோம். அதிலே அமைச்சர்கள் முகங்கள்தான் வருகின்றன, மற்ற முகங்கள் வருவதில்லை என்றால் எல்லா முகங்களும் வரவேண்டுமென்று தான் செய்து வருகிறோம். அதிலே சில முகங்கள் வரவில்லை என்றால் அதற்கு நாங்கள் பொறுப்பாளிகள் அல்ல.

துணை மானியக் கோரிக்கையின்மீது சில பொதுவான கருத்துக்கள் தரப்பட்டன. அந்தக் கருத்துக்களுக்குரிய மரியாதையைத் தருவதற்கு நான் தயங்கமாட்டேன். ஆனால் மரியாதையைத் தருகிற நேத்திலே அந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் அப்படியே நான் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நீங்கள் கருதமாட்டீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசும் பொழுது, போலீஸ் உடையில் யாரோ வந்து அடித்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இன்னின்றுக்கு போலீஸ் உடை கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்லவில்லை. நல்ல வேளையாக அவர்கள் போலீஸ்காரர்கள் வரையில் சொன்னார்கள். இருக்கின்ற டி.சி.-க்கள், இன்ஸ்பெக்டர்கள் எல்லோரும் உண்மையானவர்கள் அல்ல, அவர்கள் உடையில் யாரோ வந்தார்கள் என்ற அளவுக்குக் கற்பனை போகாமல், குறிப்பிட்ட அளவோடு நின்றதற்கு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான் உண்மையான விவரங்களை அறிந்தவன், அரசைப் பொறுப்பேற்று நடத்துகிறவன் என்ற முறையிலே அதையெல்லாம் நான் மூடிக்க முடிக்க மறுக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடிபட்டவர்கள் 600 பேர்கள் என்று சொன்னார்கள். நேற்றுவரையில் 500 பேர்கள் என்று சொன்னார்கள். பத்திரிகையில் 300 பேர்கள் என்று வந்தது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், அடிபட்டது 3 பேர்கள் என்றால்கூட வருத்தப்படுவேன். சொல்கிறபொழுது அடிபட்டவர்களின் எண்ணிக்கையை நாளுக்கு நாள் உயர்த்திக்கொண்டே போவதன் மூலம் குற்றச்சாட்டு கெட்டிப்பட்டு விடும் என்ற எண்ணத்தில் சொல்லவேண்டாமென்று மட்டும் நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்

[1968 ஆகஸ்ட் 19]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

கொள்கிறேன். அவர்களே சொன்னார்கள், சமாதானமாகச் சென்ற ஊர்வலத்தைத் தாக்கினார்கள் என்று. ஏற்கனவே திருப்பித் திருப்பி வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது, இப்பொழுதும் நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஊர்வலத்துக்கு அனுமதி கொடுக்கின்ற நேரத்திலே, ஊர்வலம் எந்த, எந்த வழியாகச் செல்ல வேண்டுமென்று ஒரு ரெகுலேட்டரி ஆர்டர் வழங்கப்படும். அந்த வழியாகச் சென்ற யார்மீதும் போலீசார் தாக்குதல் நடத்தவில்லை, தாக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படவில்லை. அனுமதிக்கப்படாமலிருந்த பாதை வழியாக, ஊர்வலத்தின் பெரும் பகுதியினர் சென்றுகொண்டிருந்ததற்குப் பின்னர், பிற்பகுதியினர் வேறு பக்கத்திற்குச் செல்ல முயற்சித்த நேரத்தில் அவர்கள் கலைக்கப்பட்டார்கள். கலைக்கப்பட்ட நேரத்தில் தடியடி நடத்தப்பட்டது என்பதுதான் எனக்குக் கிடைத்த தகவல். அந்தத் தகவல்தான் பத்திரிகையிலும் வந்திருக்கிறது. ஊர்வலத்தின் முன்பகுதி கிட்டத்தட்ட கண்ணப்பர் திடலை நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தது. பிற்பகுதியினர் அனுமதிக்கப்படாத பாதை வழியாக வேறு பக்கத்திற்குச் செல்ல முயற்சித்ததால் கலைக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் தாக்கவேண்டுமென்று தாக்கியிருப்பார்களானால் நான் கண்டிப்பேன். ஊர்வலம் நடத்துவது என்பது ஜனநாயக முறைகளில் ஒன்று. ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பாதையை விட்டு வேறு பாதை வழியாகச் செல்லும்பொழுது சட்டத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய நிலையில் அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தவேண்டிய அவசியமும், கலைக்கவேண்டிய அவசியமும் போலீசைச் சார்ந்தது. கடுமையான தடியடி நடந்தது என்ற குற்றச்சாட்டுச் சொன்னார்கள், உடனடியாக நான் போலீஸ் அதிகாரியிடம் கேட்டு முழு விவரங்களையும் பெற்றுக்கொண்டேன். இப்பொழுது நான் சொல்லப்போவது, நடைபெற்றதற்குச் சமாதானம் என்று நினைக்க வேண்டாம். நாங்களும் தடியால் தாக்கப்பட்டோம். எங்களுக்கு அனுதாபத் தீர்மானம், ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் இல்லை. சென்னை மருத்துவ மனையிலே சேர்ப்பதற்குக்கூட வசதியற்ற நிலையில் சென்னையைச் சுற்றியுள்ள மருத்துவ மனைகளில் எங்களுடைய தோழர்கள் கவனிக்கப்படுகின்ற அளவுக்கு தாக்குதலுக்கு ஆளானார்கள். ஆகையினால் இதைச் செய்கிறோம் என்று நினைத்தால்—எனக்கு ஈர மனது இருப்பதாகச் சொன்னார்கள், அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்—அது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் இதைச் சொல்வது, நடைபெற்றதற்குச் சமாதானமாக அல்ல. ஆனால், இது பெரிது படுத்தப்படுவதற்குக் காரணம் அரசியல் நோக்கத்தோடு, அரசியல் பிரசாரத்திற்காகத்தான் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லாமல் இருப்பதற்கில்லை.

திரு. கே. வினாயகம் : நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஊர்வலத்தில் ஏற்பட்ட தடியடி பற்றி விவரித்துக் கொண்டு வரும் போது, 'அவர்கள் திசை மாறிப் போனதற்காகத்தான் நாங்கள்

1968 ஆகஸ்ட் 19]

[திரு. கே. வினாயகம்]

என்று சொன்னார்கள். திசை மாறிப் போன இடத்தில் அடித்தீர்கள்? அல்லது மூர் மார்க்கட் வரை பின் தொடர்ந்து அடித்தீர்களா? அதே போன்று, சிந்தாதிரிப்பேட்டை வழியாகப் போனவர்களை அடித்த காரணம் என்ன? போலீஸ் கமிஷனர் காலையில் ஒரு அறிக்கை கொடுக்கிறார், மாலை இரவு ஒரு அறிக்கை கொடுக்கிறார். ஒரே ஒரு முறை அடித்ததாகச் சொல்லுகிறார். 600 பேரை ஒரே ஒரு முறை அடித்தார்களா? தொடர்ந்து அடித்தார்களா? அவர் சொல்லுவதிலே கான்ஸ்டிபிள் இருக்கிறதே. இதையெல்லாம் நீங்கள் பார்த்தீர்களா? என்று எங்களைப் பார்த்து கேட்கிறீர்களே, நீங்கள் இதையெல்லாம் பார்த்தீர்களா? போலீஸ் அதிகாரிகளை அதிகமாக நம்பாதீர்கள். உங்கள் அதிகாரிகள் சொல்லுகிறானே, நியாயமாகத்தான் இருக்கும் என்று நீங்கள் அவர்களை நம்பி முடிவு செய்து விட்டால் எங்களுக்கு நேர்ந்த கதிதான் உங்களுக்கும் ஒரு நாள் வரும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : முன்னாலேயே சொன்னேன். அதற்காக இவர்கள் அனுபவிக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. எங்களுக்குப் பின்னாலே வேண்டாம்—முன்னாலேயே எங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அளவுக்குக் கொடுத்தீர்கள். அதற்காகத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் நடந்தது என்று தயவு செய்து கருதாதீர்கள். அதுவல்ல. போலீஸ் அதிகாரி அளித்த அறிக்கை முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் சொல்லுவதே முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கிறதே. முதலில் 300 பேர் என்றீர்கள், பிறகு 500 பேர் என்றீர்கள், இப்போது அது 600 பேராகக் காரணம் என்ன? (திரு. கே. வினாயகம் : ஜூடிஷியல் என்க்யுரி வையுங்கள்.) ஜூடிஷியல் என்க்யுரி வேண்டியதில்லை. அங்கிருந்து மூர் மார்க்கட் வரை அடித்துக்கொண்டு போனார்களே என்று கேட்டார்கள். தடுத்த இடத்தில் தடை போட்டவுடனே திரும்பிப் போயிருந்தால் தாக்குதல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர்களுக்கும் போலீசுக்கும் இடையே கை கலப்பு நடந்தது. தொடர்ந்து நடந்தது. ஆகவே, அந்த இடத்தை விட்டுப் போகின்ற வரையில் தாக்குதல் நடத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இந்தத் தாக்குதலுக்கு இரண்டு உயர்தரப் போலீஸ் அதிகாரிகளும், 70 போலீஸ் அதிகாரிகளும் ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்பதே எதிர்த்தாக்குதல் நடத்தினார்கள் என்பதற்குச் சான்று. அதைக் கூட நம்முடைய பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள், யாரோ போலி உடையணிந்த போலீஸ்காரர்கள் நிஜ உடையணிந்த போலீஸ்காரர்களைத் தாக்கினார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லுவார்கள். அதைக் கதையாக எழுதி—செய்திக் கதிருக்காக அல்ல—சினிமா படமாகப் பிடித்தால் ஒரு சமயம் கற்பனைத் திறத்திற்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் பரிசை அவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடும் என்று கருதுகிறேன். அப்படி அவர்கள் சொல்லும் முறையில் நடக்க இந்த அரசு ஒரு துளியும் இடம் கொடுக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1968 ஆகஸ்ட் 19]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

நம்முடைய கம்யூனிஸ்டு கட்சி நண்பர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் இதே பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசுகின்றபோது, பொதுவான ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். 'ஒரு குறிப்பிட்ட சம்பவத்தை வைத்து மட்டுமல்ல, பொதுவாகவே அதிகாரிகள் மனப்பான்மை மாறவில்லை, அதுவும் போலீஸ் நடவடிக்கைகள் மாறவில்லை, மாறுதலுக்கு வழி செய்யவேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது பொதுவான கருத்தாகும், பொதுவான பிரச்சனையாகும். ஆனால் அவரைப் போல் அடிப்படை மாறுதல் தேவையென்று சொல்கின்ற கம்யூனிஸ்டு கட்சி அரசாங்கின்ற இடத்திலே தடியடிப் பிரயோகம் நின்று விட்டதா, துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நின்று விட்டதா என்று பார்த்தால், இல்லை. அதற்காகவே அவர்களும் வருத்தப்பட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன், நானும் வருத்தப்படுகிறேன். அவரும் நானும் சேர்ந்து எதிர்பார்க்கக்கூடிய நல்ல மாறுதல் வெகு சலபத்திலே வர முடியாது, வெகு எளிதிலே வர முடியாது, வெகு சீக்கிரத்திலே வர முடியாது. கூடுமான வரையில் இந்த ஆட்சியில் அந்த மனப்பான்மை மாறும் வகையில் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : சென்ற பட்ஜட் தொடர் கூட்டத்திலேயே நான் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். இந்த அரசில் மட்டுந்தான் என்று நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. கேரளாவிலும் அப்படித்தான் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். இங்கு ஒரு ஆட்சி, அங்கு ஒரு ஆட்சி என்று இடத்திற்குத் தக்கபடி மாற்றிப் பேசவில்லை. நடக்கிற உண்மைகளைத்தான் எடுத்துச் சொன்னேன். எப்போதும் அப்படியே சொல்வேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அதையேதான் நானும் சொன்னேன். காங்கிரஸ் நண்பர்கள் சொன்னதற்கும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்கள் பார்க்கின்ற நோக்கத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். பொதுக் கருத்தைக் கூறியிருக்கிறீர்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஊர்வலத்தில் இருந்து வழிமாறிச் சென்ற தற்கால லத்தி சார்ஜ் செய்யப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். ஊர்வலத்தின் ஆரம்ப பகுதியிலிருந்து வழி மாறிச் சென்றார்களா அல்லது பின் பகுதியினர் வழிமாறிச் சென்றார்களா? இதைப் பற்றித் தயவுசெய்து விளக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : ஊர்வலம் என்பது முழுப் பகுதியைத் தான் குறிக்குமே தவிர, முன் பகுதிக்கு ஒரு விதி, பின் பகுதிக்கு ஒரு விதி என்று கிடையாது என்பதைக் கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லத் தேவையில்லை. அது அவரே தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய ஒன்று.

மற்றபடி குறிப்பிட்டுச் சொன்னது தொழில் அமைதியைப் பற்றியது. தொழில் அதிபர்கள் சரியான போக்கில் நடந்து கொள்ளவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். தொழில் அதிபர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேச வேண்டுமென்றால் அவர்கள் அதற்கு இணக்கம் தருவதில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு தொழில் நிறுவனத்தில்

1968 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

உள்ள முக்கியமான ஒருவரை சமரசம் செய்து வைக்க வேண்டுமென்று விரும்பி அழைத்த நேரத்தில் வரத் தயக்கப்பட்டது உண்மை. அதற்காக நான் வருத்தப்பட்டேன். பிறகு அவர் என்னிடத்தில் வந்து விளக்கங்களை எல்லாம் கொடுத்தார். 'அந்த நேரத்திலே வந்திருப்பேனேயானால் இருக்கிற சூழ்நிலை மிக மோசமாக ஆகி இருக்கும், அதனால்தான் வரவில்லை' என்று சொன்னார். என்ன சொன்னாலும் என்னுடைய மனம் திருப்தி அடையவில்லை என்பதை இந்த அவையில் தெரிவித்துக் கொள்வதற்கு நம்முடைய பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்ன கருத்து துணை புரிந்ததற்காக அவருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எந்த இடத்தில் தொழில் அமைதி கெடுவதாக இருந்தாலும் உடனுக்குடன் அது என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டவுடன் அவர்களை அழைத்து, இரு தரப்பாரையும் வைத்துக் கொண்டு பேசி தொழிற் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதில் மிகுந்த விரும்பத்தைக் காட்டுகிறவன் என்பதைப் பல சம்பவங்கள் சான்றாகக் காட்டும். நேற்று இரவுகூட ஒரு மணி வரை, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு நிலம் தேவை என்ற காரணத்தால் கிளர்ச்சியில் ஈடுபடுவதற்கு முன்னால் சென்னைக்கு வந்திருந்தவர்களுடன் கலந்து பேசி, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் கேட்டுக் கொண்டு உரிய பரிகாரத்தைத் தேடுவதாகப் பேசி முடித்திருக்கிறேன். அதேபோல் சென்ற வாரத்தில் தஞ்சையின் ஒரு பகுதியில் மிராசதாரர்களுக்கும் உழவர்களுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட தகராறுக்காக இருசாராரையும் வரவழைத்து—எனக்கு சில நாட்களாக உடல் நலம் சரியாக இல்லாமல் இருந்தும், அதிகமாகப் பேச முடியாத நிலை இருந்தபோதிலும்—பிற்பகல் இரண்டு மணி வரை இருசாராரிடத்திலும் பேசி ஒரு விதமான சமரச முடிவு ஏற்பட்டது. எனக்கும் இந்த அரசுக்கும் தொழில் அமைதியைக் காப்பாற்றுவதில் அக்கறை இருக்கிறது, அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன என்பதற்குச் சான்றாக சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். ஈசன் குரூப் தொழிற்சாலை தகராறு, மெட்டல் பாக்ஸ் கம்பெனியில் ஏற்பட்ட தகராறு, விம்கோ தொழிற்சாலையில் ஏற்பட்ட தகராறு, இந்தியன் ஃபோர்ஜ்ஸ் ஏற்பட்ட தகராறு, இந்து தொழிற்சாலையில் ஏற்பட்ட தகராறு ஆகிய இவை ஒவ்வொன்றும் என்னுடைய சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் தீர்த்து வைப்பதற்காக முயற்சி எடுத்துக் கொண்டதோடு மட்டுமல்லாமல், என்னுடைய நண்பர்களை எல்லாம் கூட அழைத்து, அதற்காக முயற்சி செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்வதை ஒரு சம்பிரதாயமாகவே, ஒரு பழக்கமாகவே கொண்டு வருகிறோம். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் கை வண்டித் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் கிளர்ச்சி செய்ய முற்பட்ட போது, சுதந்திராக் கட்சி உறுப்பினரும், இந்த மன்ற உறுப்பினரும், என்னுடைய நண்பருமான டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களை அந்தப் பகுதி எம்.எல்.ஏ. என்ற

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 ஆகஸ்ட் 19]

முறையில் அழைத்து, எப்படியாவது தீர்த்து வையுங்கள் என்று அனுப்பினேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பீடித் தொழிலாளர் கிளர்ச்சி, தோல் பதனிடும் தொழிலாளர் கிளர்ச்சி நடந்த நேரத்தில் இரு சாராரையும் அழைத்து சமரசம் செய்து வைக்க முயன்று நியாயம் கிடைக்க வழி செய்திருக்கிறேன் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்வது நண்பர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்காக மட்டுமல்ல, தொழில் அமைதி கெட்டு விட்டது, யாரும் கவனிக்கவில்லை என்றெல்லாம் சொல்வதற்கு ஆதாரம் இல்லையென்பதற்காகவுந்தான். எது எதிலே சமரசம் செய்து வைத்திருக்கிறோம் என்பதற்குச் சில சான்றுகளைத் தந்தேன்.

சிலவற்றில் சமரசம் செய்து கொடுக்க முடியாத முறையில் நிலைமை அதே அளவில் இருந்து கொண்டு வருகிறது. எங்களுடைய பொறுமையான எண்ணத்தின் காரணமாக எல்லா வற்றையும் தீர்த்து வைக்க முடியும் என்பதில் முழு நம்பிக்கை கொண்டவனாக இருக்கிறேன். அந்த நம்பிக்கையோடுதான் கோவை ஆலைப் பிரச்சினையையும் அணுகி வருகிறேன். அதற்கு மட்டும் மத்திய அரசு புதியதாக விதிக்கப்பட்டிருக்கும் எக்ஸைஸ் வரி விதித்ததில் ஓரளவு தாராள மனப்பான்மையைக் காட்டியிருப்பார்களேயானால், நாங்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியோடு சேர்த்து மத்திய சர்க்காரும் அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டு அதற்கு இணங்கியிருப்பார்களேயானால், அந்தப் பிரச்சினை வெகு விரைவில் தீர்க்கப்பட்டிருக்க முடியும்.

ஆனால் எத்தனை முறை மத்திய அரசை அணுகினாலும் அவர்கள், அதிலும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், எக்ஸைஸ் வரியை எடுப்பதில் இன்னமும் ஒரு துளியும் அசைந்து கொடுக்க மறுக்கிறார். நம் மாநில அரசால் அதற்காக எண்ணற்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டு, இரண்டரைக் கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அந்த ஆலைகளுக்குக் கடன் வழங்குவதற்குச் சர்க்கார் உத்தரவாதம் கொடுத்து ஆலைக்காரர்கள் அப்படிச் செலுத்தத் தவறினால் அதை அரசு செலுத்தும் என்று சொல்கிற முறையில் 2½ கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஆலைகளுக்குக் கடன் கிடைக்கும்படிச் செய்திருக்கிறது. அதே போல் ஆலைகளை நடத்திச் செலுக்கிறவர்கள், மின்சார வரிக் கட்டணத்தை எங்களால் இப்போது கட்ட முடியாது என்றால், கால தாமதமாகும் என்றால், தவணை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விற்பனை வரி கொடுப்பதற்குத் தவணை தேவையென்றால் அந்தத் தவணை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் இவ்வளவையும் சர்க்கார் ஏற்று நடத்துவதற்காக ஒரு குழு நியமிக்க வேண்டுமென்பதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட முயற்சி தொடர்ந்து அதில் ஈடுபட்டவர்களுக்குத்தான் தெரியும். அதற்காக எத்தனை முறை டெல்லி போகவேண்டியிருந்தது, எத்தனை அமைச்சர்களின் கதவுகளைத் தட்டவேண்டியிருந்தது, எத்தனை அமைச்சர்களிடம் ஒரு முறைக்குப் பன்முறை கேட்க வேண்டியிருந்தது, அந்தக் குழுக்களை அமைப்பதில் எவ்வளவு

[1968 ஆகஸ்ட் 19 [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

சாலதாமதத்தை அவர்கள் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை யெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னால், உள்படியே மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் இடையேயுள்ள சில மாறுபாடான கருத்துக் களைச் சொல்ல வேண்டியவரும் எல்பதால் நான் அதைப் பற்றிய முழு விவரத்தையும் சொல்லத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். ஏனெனில், மாநில அரசின் பொறுப்பை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் வீணை மனக்கசப்பு ஏற்படக் கூடாது என்பதில் நான் கண்டுகொண்டிருந்துமாக இருந்து வருகிறேன். இருந்தாலும் இந்த ஆலைப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில் மாநில அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற முயற்சிக்குத் தகுந்த அளவிற்கு மத்திய அரசின் ஒத்துழைப்பு கிடைக்கவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளவேண்டிய வகை இருக்கின்றேன். இந்த ஒத்துழைப்பு நல்ல அளவில் கிடைக்குமானால் இந்த ஆலைப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட முடியும் என்ற நம்பிக்கையோடுதான் அதில் இன்னும் நாம் ஒரு குழுவிற்குப் பதிலாக மூன்று குழுக்கள் விசாரணை நடத்தும்படி ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறோம். என் நண்பர்கள், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்களானாலும் சரி அல்லது காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்களானாலும் சரி, எந்த அரசு அமைக்கப்பட்டாலும் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிற சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டுத்தான் நடவடிக்கை களை மேற்கொள்ள முடியும் என்பதை அனைவரும் உணர்வார்கள் ஒரு ஆலை சரிவர நடக்கவில்லை அல்லது அதை முடிவிட்டார்கள் என்றால் உடனடியாக சர்க்கார் இதை நாங்கள் ஏற்று நடத்திக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. நண்பர் வியைகம் அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர். திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும் ஒரு வழக்கறிஞர்.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் நமக்கு அவ்வாறு எடுப்பதற்கு அதிகாரம் இல்லை என்பது அனை வரும் அறிந்ததுதான். இருந்தபோதிலும், பல்லாயிரக்கணக்கான உழைப்பாளிகளின் வாழ்க்கையைக் கெடுத்து, தமிழ்நாட்டின் பொருளாதாரத்தைச் சீர்குலைக்கும்போது அதற்கான சட்டத்தை நிறைவேற்ற அதற்கு சம்மதம் வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் கேட்கவேண்டுமென்பதுதான் நாங்கள் கேட்பது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அவர்கள் சொல்வது நீதி, நான் விளக்கிக் கொண்டிருப்பது சட்டம். சில வேளை சட்டத் திற்கும், நீதிக்கும் முழுப் பொருத்தம் ஏற்படுவதில்லை. அப்படி ஏற்படவேண்டும் என்பதுதான் என் விருப்பம். ஆக, இவைகளை அப்படியே ஏற்று நடத்திக் கொள்ள முடியும் என்ற உரிமை மாநில அரசுக்கு இருந்திருக்குமானால் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் அப்போது அதற்கு காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் சம்மதம் அளித்திருப்பார்களா என்பது வேறு. ஒரு அங்கத்தினர் சொன் னதாக என் நினைவு. நீங்கள் பொது மக்களின் பணத்தை இப்பாபு போடுவதால் எங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு செய்யுங்கள் என்று

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 ஆகஸ்ட் 19]

சொன்னதாக நினைவு. ஆகவே இவற்றை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று மற்றவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தாலும் அவர்கள் சம்மதித்திருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் நல்ல வேளையாக அவர்கள் சம்மதம் பெற்றுத்தான் தீரவேண்டுமென்ற நிலையில் பொது மக்கள் என்னை வைக்காத காரணத்தினால் அதைப்பற்றி நான் அதிகம் அக்கறை செலுத்தத் தேவையில்லை. எக்ஸைஸ் வரி எடுப்பதற்கு அல்லது குறைவதற்கு மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் ஒத்துழைப்பு அளிப்பார்களானால் தேசிய அவர்கள் ஓரளவிற்கு இணங்கி வரக்கூடும், இந்த ஆலைப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வழி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சினிமா செய்திக் கதிர் இருக்கிறது. ராமமூர்த்தி அவர்கள் 'டைட் டான்ஸ்' க்கு போவார், ஆனால் சினிமா எப்படி பிடிக்காமல் போய்விட்டது என்று ஆச்சரியப்பட்டேன். சித்தன் அவர்களும் சொன்னார்கள். இந்த சினிமாத் துறை என்பது வெறும் பொழுதுபோக்கு சாதனம் மட்டும் அல்ல. பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களுக்குத் தொழில் தருகிற ஒரு சாதனம் இது. ஆகவே கருவிகளுக்கு நல்ல வாய்ப்பளிக்கிற சாதனம். மக்களின் கற்பனைத் திறனும், நடிப்புத் திறனும் இவையெல்லாம் சீமப்பாடு அடையச் செய்யும் சாதனம். ஆகவே அவற்றிக்கு தரம் அறிந்து பரிசு கொடுப்பது அரசு செய்யும் காரியங்களில் ஒன்று. நல்ல புத்தகம் எழுதுபவர்களுக்கு பரிசு அளிப்பதுபோல், நல்ல இசைவாணர்களுக்கு பரிசு அளிப்பதுபோல், நல்ல சினிமா நடிகளுக்கு பாராட்டு தெரிவிப்பதுபோல் நல்ல படத்திற்கு பரிசு அளிப்பது வருவாயை உயர்த்தவும், தரத்தை உயர்த்தவும் பயன்படும். அம்முறையில் ஒரு இலட்சத்திற்கு சற்று அதிகம் செலவழிப்பது என்றால் அதை நண்பர் சித்தன் அவர்கள் பொறுத்திருந்ுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. வினாயகம் : அரசியல் நோக்கம் உள்வராது என்ற உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அரசியல் நோக்கம் உள்வர்தா என்று கேட்டார்கள். சினிமாவில் அரசியல் இருக்கலாமா என்பது நெடுநாள் பேசப்பட்டு, சினிமாக்காரர்கள் அரசியலுக்கு வரலாமா என்ற கேள்வி கேட்கப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு தேடித் தேடி அவர்களை அரசியல் மேடைக்குக் கொண்டு வந்து, (ஆரவாரம்) அதற்குப் பிறகு இப்போது அது அரசியல் நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுமா என்று நண்பர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஓரளவிற்கு கலை விஷயத்தில் நல்ல நோக்கோடு உள்ளவன். அது மட்டுமல்ல அரசியலைக்கூட ஒரு கலை என்று நான் கருதுகிறேன். அரசியல் என்றால் ஏதோ கலைக்கு அப்பாற்பட்டது என்று பொருள் அல்ல. சிலை என்பதற்கே சிற்படுத்தப்பட்ட ஒடின்குபடுத்தப்பட்ட, மேம்படுத்தப்பட்ட திறமை அவ்வளவும் கலை என்ற தலைப்பில் வரும். ஆகவே, அரசியல் நோக்கம் கலக்குமா என்று கேட்கிறபோது வேறு ஏதோ கேட்க வேண்டுமென்று எண்ணிக் கொண்டு பாதி

1968 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

அளவிலே நின்று விடுகிறார்கள். அவர்கள் கேட்க எண்ணியதை நான் சொல்கிறேன். காங்கிரஸ் பற்றுள்ள நபர்கள் நடித்த படங்களுக்குப் பரிசு கிடைக்காமல் போய்விடுமோ என்று நண்பர்கள் சொல்வார்களேயானால் நான் பெயரைக் குறிப்பிடாமல் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீங்கள் யாரை காங்கிரஸ் பற்றுள்ள நபர் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறீர்களோ அவரும் என் தம்பிகளில் ஒருவர் என்ற முறையில் (ஆரவாரம்) எந்தவிதமான அரசியல் நோக்கமும் கலக்கப்பட மாட்டாது என்று உறுதி அளிக்க விரும்புகிறேன். ஆனால் அது முதல்தரமான படம் என்று அதற்குரிய குழு தீர்மானிக்க வேண்டுமே தவிர நானே வியைகமோ அல்ல. பாதித் தூக்கத்தில் பார்க்கிறபோது தரமுள்ள படமெல்லாம் கூட தரமற்றதாகத் தெரியக்கூடும். ஆனால் அந்தக்குழு, அதற்கென்று உட்கார்ந்திருப்பவர்கள் அதற்குள்ள சில ஜலக்கணங்களை வைத்துக் கொண்டு பரிசுகள் வழங்குவார்கள்.

திரு. நா. காசிராமன்: சினிமாத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு, அந்தக் கலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்கின்ற வகையில் இத்திட்டத்தை வகுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நல்ல காரியந்தான். அதேபோல் தமிழ் நாட்டில் பல தொழிற்சாலைகளில் பல பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. அந்தந்தத் தொழில்களை எடுத்து அதற்குத் தகுந்தாற்போல் இம்மாதிரி பரிசு வழங்கும் திட்டத்தை ஏற்படுத்தினால் நல்ல தரமான பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுவதோடு அது சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்கக்கூடும் என்பதால் அதைக் கருத்தில் கொண்டு எதாவது செய்ய முன்வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: இந்த மேலான யோசனையை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆடுத்த சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறபோது அதை நான் நிச்சயமாக நிறைவேற்றுவேன். ஆனால் இப்போது கூட எக்ஸ்போர்ட் ப்ரோஷன் கவுன்சில் மூலம் ஏற்றுமதி தரமாகச் செய்கிறவர்களுக்கு பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. அதேபோல் இன்வென்ஷன்ஸ், புதுக் கண்டுபிடிப்புகள் செய்கிறவர்களுக்கு பரிசுகளும், பாராட்டுகளும் வழங்கப்படுகின்றன. அதை இன்னும் விரிவான முறையில் அமல் நடத்த வேண்டும் என்பதுதான் என் நோக்கமும் கூட. கைத்தறியில் நல்ல பார்டர் டிசைன்களுக்குக்கூட பரிசுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. நண்பர் அவர்கள் சொன்ன மேலான யோசனையை நான் வரவேற்கிறேன். நண்பர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்கள் ஒவ்வொன்றையும் பற்றி நான் எடுத்துப் பேசவில்லை என்ற காரணத்தினால் அவற்றை எல்லாம் நான் கவனிக்காமல் விட்டு விட்டேன் என்று யாரும் எண்ணிக் கொள்ள வேண்டாம். அவைகளுக்கெல்லாம் உரிய மரியாதை கொடுத்து எதை எதையெல்லாம் நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமோ அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு,

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] 1968 ஆகஸ்ட் 19]

எவற்றைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமோ அவற்றைப் பரிசீலித்து, எவை எனக்குத் திருப்தியில்லை என்று தோன்றுகின்றனவோ அவைகளை எல்லாம் சந்தர்ப்பம் நேரிடுகிறபோது நண்பர்களுக்கு விளக்கிக் காட்டுவேன் என்று எடுத்துச் சொல்லி இத் துணை மதிப்பீடுகளை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ச. இராமமூர்த்தி: பர்சனல் எக்ஸ்பிளேனேஷன் சார் இரவு நடனங்களுக்கு நான் சென்றதைப்பற்றி முதலமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் அனுமதியளித்திருப்பதினால் அவைகள் நல்ல நடனங்கள்தான் என்று செல்லுகிறோம். சென்ற பிறகுதான் இப்படிப்பட்ட நடனங்களுக்கும் அரசாங்கம் அனுமதியளித்திருக்கிறது என்பது தெரிகிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: இந்த வாலிப வயதிலே போகாமல் வேறு எப்பொழுதுதான் போக முடியும்? போவதிலே தவறு என்று சொல்லவில்லை, போய்விட்டு வந்து குறைபட்டுக் கொள்வதைப் பற்றித்தான் சொன்னேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவரவர்களே, முதலமைச்சரவர்கள் மூடப்பட்ட ஆலைகள் சம்பந்தமாகக் கமிட்டி அமைத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அது இன்னும் விசாரணையைத் தொடங்கவில்லை. அந்தக் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டபொழுது 21 மில்களாக இருந்தன. இப்பொழுது மேலும் 6 மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் பல மில்களை மூடப் போவதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் தாமதம் செய்வதன் மூலம் மத்திய சர்க்கார் மீண்டும் ஆலைகளை மூட ஒத்தாசை புரிகிறதா? இதனால் மாநிலத்திலுள்ள தொழிலாள மக்களுக்குத் தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. இவ்வாறு மத்திய சர்க்கார் கால தாமதம் செய்வது ஏன் என்பதற்கு விளக்கம் சொல்லும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: குழுக்கள் அமைக்க வேண்டுமென்று யோசனை சொல்லப்பட்டபொழுது ஒரேவொரு குழுவுக்குச் சம்மதம் தெரிவித்தார்கள். ஒரு குழுவும் சில ஆலைகளை மட்டும் பரிசீலிக்க இணக்கம் தெரிவித்தார்கள். மறுபடியும் அணுகி இன்னமும் பல ஆலைகள் இருக்கின்றன, ஒரு குழுவேயிருந்து எல்லாவற்றையும் விசாரிக்க வேண்டுமென்றால் தாமதமாகிவிடும், எனவே மூன்று குழுக்கள் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டோம். மூன்று குழுக்களுக்குத் தகுந்த தலைவர்கள் கிடைக்க மாட்டார்கள் என்று விளக்கம் கொடுத்து இறுதியில் மூன்றையும் போட்டிருக்கிறார்கள். காலதாமதமாவதைப் பற்றி சனம் உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களையும் அவையின் கருத்தாக எண்ணி மத்திய அரசுக்கு வலியுறுத்தி சொல்லிக்கொள்வேன்.

மத்திய அரசு காலதாமதம் காட்ட என்ன காரணம் என்று உறுப்பினரவர்கள் கேட்டார்கள். நான் கிடைத்ததாலே என்னைப்

1968 ஆகஸ்ட் 19][திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

பார்த்துக் கேட்டார்கள், நான் யாரைப் பார்த்துக் கேட்பது என்று தெரியாமல் இருக்கிறேன். என்ன காரணம் என்று உள்ள படியே எனக்குத் தெரியவில்லை. உள்ளபடியே எவ்வளவு பெரிய பயங்கரப் பிரச்சினை என்றும், ஏழை மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய பிரச்சனை என்றும் என் சக்திக்கு எந்த அளவுக்கு முடியுமோ அந்த அளவுக்கு விளக்கிச் சொன்ன பிறகும் இன்னமும் தாமதமாக நடந்து கொள்வது எனக்கு வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் தினேஷ் சிங் அவர்கள் கூட நான் செப்டம்பர் மாதத்திலே வருகிறேன், ஆலை முதலாளிகளையும் தொழிலாளர் தலைவர்களையும் சந்தித்துப் பேசுகிறேன், சென்னைக்கும் கோவைக்கும் வருகிறேன், இரண்டு மூன்று நாட்கள் தங்கியிருக்கிறேன் என்று கூறி, தனக்கு அக்கறை உண்டு என்று எடுத்துச் சொன்னது ஓரளவு நம்பிக்கையையும், ஆறுதலையும் தருவதாக அமைந்துள்ளது. விரைவில் வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அவர்களிடத்திலும் நம்முடைய முழுத் தகவல்களையும் கொடுத்து மத்திய சர்க்காருக்கு மேலும் அதிக அக்கறை ஏற்படுமபடியாக நாம் செய்ய வேண்டும். அதற்குப் பிறகும் மத்திய சர்க்கார் தயக்கம் காட்டினால் இதைக் கட்சிப் பிரச்சினையாகக் கருதாமல் நாட்டுப் பிரச்சினையாகக் கருதி மத்திய சர்க்கார் நல்ல நடவடிக்கை எடுக்க நம்முடைய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் என்னுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். மற்றவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளாமல் அவர்களை மட்டும் ஏன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் என்றால் மற்றவர்கள் ஒத்துழைப்பு தருவதாக தீர்மான வடிவத்திலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். “தமிழ் நாடு” பிரச்சினையில் எப்படி எல்லோரும் ஒன்று பட்டிருக்கிறோமோ அதைப்போல இதிலும் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் ஒன்றுபட்டு இந்த ஆலைப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும். இந்த ஆலைப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமானால், ஆலைகள் நல்ல முறையில் இயங்கும் வகையிலே இந்த ‘எக்ஸைஸ் வரியை எடுக்க வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் உட்பட ஏகமனதாகத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் என்னுடைய கருத்திற்கு நல்ல வலிவு கிடைக்கும். இதைப்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் தமது கட்சியினருடன் பேசி எனக்குத் தெரிவித்தால் அதற்குத் தீர்மானத்தைக்கூட நிறைவேற்ற சம்மதிக்கிறேன். அவர்கள் எதிர்த்தால் அது எந்த வகையில் பாதிக்கும் என்றால் அது இங்கே பாதிக்காது; இங்கே நிறைவேற்றிவிடும். ஆனால் அது மத்திய சர்க்காரிடத்திலே போகும் பொழுது ‘காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எதிர்த்திருக்கிறார்கள்’ என்பதையே காரணமாகக் காட்டி, ‘இது ஏகமனதான கோரிக்கை அல்ல, நீங்களும் உங்களுடன் தேர்தல் கூட்டுறவு வைத்திருக்கும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரும், சோஷலிஸ்ட் கட்சியினரும் சொல்லும் காரியம்’ என்று அவர்கள் சொல்லிவிடுவார்கள். சுதந்திரக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட—நம்முடன் ஒத்துழைப்பதாக சுதந்திராக் கட்சியைச் சார்ந்துள்ள, கோவையிலேயிருக்கின்ற ஒரு தொழிற்சங்கமும் அறிவித்திருக்கிறது. எனக்குக் கிடைக்க

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 ஆகஸ்ட் 19]

வேண்டிய உதவி, சொல்ல வேண்டிய சம்மதம், பெறவேண்டிய இணக்கம், நம்முடைய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களிடத்திலேதான் இருக்கிறது. அதை எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் தீர யோசனை செய்து, கட்சியில் உள்ளவர்களுடன் கலந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது.

2. 1968-69-ம் ஆண்டில் கூடுதல் செலவிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க் கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,74,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 2—மோட்டார் வண்டிச் சட்டங்கள்—நிர்வாகம்

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க் கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“கோரிக்கை எண் 2—மோட்டார் வண்டிச் சட்டங்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 55,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க் கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,90,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.